

A Baczkamadarasi Kis Gergely
Református Gimnázium
Évkönyve
2004–2005

Támogatóink:

Akarat Szövetkezet

Amigo & Intercost

Confex Jakab

Epad

Eurato

Harmopan

Ikos Conf.

Impar

Infoprint

Matplast

Matrica

Metwoplast

Romtelecom

Select Metleplast

Style

Swero

A Baczkamadarasi Kis Gergely
Református Gimnázium
Évkönyve

2004–2005

Református Gimnázium, Székelyudvarhely
2005

Szerkesztette
Bekő István
Lektorálta
Sándor Judit

Kiadja
A Székelyudvarhelyi Református Gimnázium

© Székelyudvarhelyi Református Gimnázium

Iskolánk rövid története

A székelyudvarhelyi református kollégium alapítása gróf Bethlen János, Erdély kancellárja, a frankfurti egyetem végzettje, 1670-ben tett 1000 arany adományához kötődik. A kollégiumot Apafi Mihály fejedelem és más környékbeli mecénás nemesek erősítik.

1716-ban gróf Bethlen Dávid a „PER SPINAS AD ROSAS” felirattal és a jelenlegi címerrel ellátott pecsétnyomót ajándékoz az iskolának.

A kollégium tanárai, a reformáció erővonalainak megfelelően holland vagy német egyetemek végzettei, az esetek többségében már külföldi tanulmányaik alatt tudományos vagy írói munkássággal keltették fel a hazaiak figyelmét.

A nagy tanári személyiségek közül töretlen hitével, szervezőképességével, professzori és emberi nagyságával kiemelkedik Baczkamadarasi Kis Gergely, a kollégium újraalapítója, újjáépíttetője.

Példás rektorprofesszor és mecénás volt Magyarosi Szőke József is, aki az iskolának a kollégiumkertet adományozta.

Az 1848–1849-es szabadságharc leverése után Magyarosi Szőke József és Szabó György a kolozsvári börtön megalázásait vállalják mindaddig, amíg a kollégium kigyűjti a több mint 7400 pengőforint sarcot. Akkor a kollégium főiskolai ranggal büszkélkedett, a két-két év kurzusból álló bölcséleti, jogi és teológiai tanfolyamokkal.

A múlt század fordulóján kiemelkedő tanára, tudósa és újítszervező igazgatója volt az iskolának Gönczi Lajos. Az ő igazgatása idején épült fel 1910–1912-ben, pályázat alapján, a régi kollégium mellé a főépület, olyan dotációval, mely akkor ritkaság volt Erdélyben.

A kollégium történetének első, 250 éves szakasza 1927-ben zárul. Ez időszakban kialakult az iskola sajátos arcéle. Falai kö-

zül a magyar kultúra olyan egyéniségei kerültek ki, mint Orbán Balázs vagy Benedek Elek.

A Kolozsváron tartott 1927-es egyházkerületi közgyűlés úgy határozott, hogy a kollégiumi fiúgimnázium működését bizonytalan időre felfüggeszti, és helyébe Nagyenyedről áthelyezi az ott, 1917-ben létesült Református Tanítóképzőt.

1940-ben a régi kollégium épületében újból megszervezik a fiútanulókból álló főgimnáziumot, amely egészen az 1948-as kommunista államosításáig működött. 1948-ig az iskola megőrzi felekezeti jellegét és református szellemiségét.

1994. – A Református Kollégium, mai nevén Gimnázium, újraindulási éve.

2001 és 2002 között, világbanki támogatással, felújítják a régi kollégium épületét. A Református Gimnázium osztályai átköltöznek a felújított épületbe.

2002. október 25–27. – Névadó ünnepély – Alma Materünk a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium nevet veszi fel.

2003. július 9–13. – Iskolánk szervezi meg a Kárpát-medencei Magyar Református Középiskolák VIII. Találkozóját.

2004. szeptember 19. – Pap Géza püspök, Szász Jenő polgármester és Tőkés Zsolt igazgató leleplezi Baczkamadarasi Kis Gergely mellszobrát.

2004. december 10. – Székelyudvarhely polgármestere aláírja az egykori Református Kollégium visszaszolgáltatásáról szóló dokumentumokat.

2005. május 13. – Hálaadó istentisztelet a visszaszolgáltatott kollégiumért, és jótékonyági est az iskoláért.

Popa Ioan Eneida

Tíz éve nyitotta meg újra kapuját a Székelyudvarhelyi Református Kollégium

A 2004/2005-ös felemásra sikeredett tanévkezdést követően, szeptember 18-án ünnepeltük Székelyudvarhelyen a Református Kollégium újraindulásának 10. évfordulóját.

Program

2004. SZEPTEMBER 18–19

Szeptember 18, szombat

12:00 – Érkezés

13:00 – Ebéd

15:00 – Az újraindult Székelyudvarhelyi Református Kollégium 10 éve (ünnepi megemlékezés)

Kezdő istentisztelet

Köszöntés

Előadások: Tókéczki László, Kolumbán Vilmos

Gönczi Lajos halálának 75. évfordulója

19:00 – Vacsora

20:00 – Kulturális est

Szeptember 19, vasárnap

8:00 – Reggeli

9:55 – A református középiskolák ünnepélyes bevonulása a templomba

10:00 – Ünnepi istentisztelet – Igét hirdet Pap Géza püspök

11:00 – Ünnepi műsor

11:30 – Mellszobor leleplezése

12:30 – Ebéd, elutazás

Pár adat az újraindulás 10 évéből:

1994 nyarán, Geréb Attila lelkipásztor idejében kerül sor az első felvételre a Székelyudvarhelyi Református Kollégiumban; ősszel beindul az oktatás az első „református osztályban”.

1998-ban végez az első XII. osztály.

1998 őszétől az igazgatást átveszi Antal Sándor.

1999-ben lehetőség nyílik informatika szak beindítására.

2000 őszétől Bekő István tölti be a lelkészi teendőket.

2001 tavaszától az iskola igazgatója Tőkés Zsolt.

2001 őszén Pap Géza püspök és Szász Jenő polgármester aláírják azt az egyezményt, melynek értelmében 2002 őszétől az iskola a saját épületében működhet.

A 2001–2002-es tanévben a kollégium osztályai a Benedek Elek Tanítóképző külön emeletén kapnak helyet. Az eddigi egy osztály helyett 2001-től kezdve évfolyamonként 2-2 osztály van: humán és reál.

A 2002–2003-as tanév a Baczkamadarasi Kis Gergely által épített kollégiumi épületben kezdődik.

2002. október 27-én az iskola felveszi az egykori lelkész-igazgató, iskola- és templomépítő Kis Gergely nevét.

2003 júliusában Székelyudvarhelyen kerül megszervezésre a Kárpát-medencei Református Középiskolák VIII. Találkozója.

2004 áprilisában megszületik a kollégium visszaszolgáltatásáról szóló kormányrendelet.

2004. szeptember 18-án ünnepli az iskola az újraindulás 10. évfordulóját.

2004. szeptember 19-én a Székelyudvarhelyi Református Kollégium megszervezésében sor kerül az Erdélyi Református Középiskolák közös tanévnyitó ünnepére. Átadják az első „Bethlen díjat”. Leleplezik Baczkamadarasi Kis Gergely mellszobrát.

Az esemény krónikája

A Székelyudvarhelyi Református Kollégium újraindulásának 10. évfordulójára Erdély minden református középiskolájából

Kolombán Vilmos

érkezett küldöttség. A visszaemlékező ünnepségnek a városháza díszterme adott helyet. Bekő István, az iskola lelkesze a 127. Zsoltár szavaival emlékeztetett az eltelt 10 év embereinek munkájára, és Istennek áldására, amely nélkül hiába építenek az építők, hiába örködnek az örök.

Kolombán Vilmos, teológiai tanár Baczkamadarasi Kis Gergely nép- és közoktatásbeli hatásáról tartott előadást. A hallgatóság betekintést nyerhetett az iskola névadójának egész Erdélyre kiterjedő tanügyi elképzelésébe és annak gyakorlati megvalósulásába.

Meglepetésként szolgált a Johannita Lovagrend öt könyvjutalma, amelyet arra érdemes diákoknak Beder Tibor és Magyarósi Dénes adtak át.

Asztalos Ferenc parlamenti képviselő a jelenlegi romániai egyházi oktatás jövőjéről, az érvényben lévő közoktatási törvény hiányosságairól és lehetséges módosításáról beszélt.

Kató Béla egyházkerületi főjegyző a református gimnáziumok helyzetét elemezve nyomatékosítva felkérte a politikai érdekképviseletet, hogy csak olyan közoktatási törvénymódosítást fogadjanak el, amelyet előbb a történelmi egyházakkal is megbeszélnek.

Énekel a kórus

A szeptember 18.-i emlékünnap a Székelyudvarhelyi Református Gimnázium diákjainak műsorával zárult. A Városháza Szent István termében vers, kórus, reneszánsz és néptánc műsorszámok örvendeztették a résztvevőket.

A romániai református középiskolák közös tanévnnyitója

A Székelyudvarhelyi Református Gimnázium vezetősége az iskola újraindulásának 10 éves ünnepét egybekötötte egy kezdeménnyezéssel: a hazai református középiskolák nyissák meg közösen a 2004–2005-ös tanévet. Az elképzelést egyöntetűen felkarolta az Erdélyi és a Királyhágómelléki egyházkerület. Tavasz óta zajlott a Székelyudvarhely-Kolozsvár-Nagyvárad közötti lázas egyeztetés és készülődés, hogy a szeptember 19-én délelőtti istentiszteletre hívó belvárosi református templom harangja ne csak Székelyudvarhelynek, hanem egész Erdélynek és Partiumnak hirdesse az egyházi tanévnnyitót.

A református gimnáziumba összegyűlt ünnepi sereg Erdély 9 református középiskolájának zászlóit követve vonult be a templomba. A zászlók mögött haladt: Erdély református püspöke, a székelyudvarhelyi egyházmegye esperese, az iskolák lelkészei, a

kollégiumok küldött-sége, tanárok és meghívottak, valamint a népes diákság.

A Zsolt 112,1–2 alapján elhangzott ünnepi igehirdetésben Pap Géza püspök kiemelte, hogy annak a népnek van jövőndője, amelyik tartja Istennel a kapcsolatot, és Isten áldását bírja.

Tókécs Zsolt gimnáziumi igazgató beszéde után következett Tonk István egyházkerületi főgondnok tanévnyitóbeszéde, majd a székelyudvarhelyi gimnazisták kórusa.

A tanévnyitó különleges alkalmul szolgált a „Bethlen díj” kiosztására. A „Bethlen díjat” a Romániai Református Egyház Zsinata alapította, és évente kerül kiosztásra. Olyan pedagógus kapja, aki a hazai református oktatás ügyéért sokat tett. Az idei „Bethlen díjat” post mortem ítelték oda Kovács Lajosnak, a Romániai Pedagógiai Intézet júliusban elhunyt igazgatójának.

A templomban a tanévnyitót polgármesteri, magyar oktatásügyi és tanfelügyelőségi köszöntések zárták. Ezt követően a gyülekezet átvonult a Kis Gergely által épített Református Kolégium elé, amelyiknek egyik kapualjában kapott helyet a róla készített mellszobor.

Baczkamadarasi Kis Gergelyről Róth András történész mondott méltató beszédet, majd Pap Géza püspök és Szász Jenő polgármester leleplezte Sebestyén Róbert művész alkotását. A mellszobor kiöntésének költségét a Székelyudvarhelyért Alapítvány állta.

Az emlékkoszorúk elhelyezése után a tanévnyitó a Szózat elénekklésével ért véget.

A közös tanévnyitó megszervezésével a székelyudvarhelyiek hagyományt akarnak teremteni. Mindannyiunk reménye sze-

rint a kezdeményezés 2005 szeptemberében egy másik kollégium színhelyén folytatódik.

*Bekő István
lelkipásztor*

Igazgatói tanévnyitó beszéd

Kedves diákok, kedves tanártársaim, kedves vendégeink, tisztelt ünneplő gyülekezet!

Az ünneplő iskola nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket – egykori és mai tanárokat és diákokat, az iskolafenntartó egyház és önkormányzat tisztelt képviselőit, minden vendégünket, hangsúlyosan kiemelve közülük az iskolaalapító Bethlen János közöttünk levő leszármazottait, ünnepi rendezvényeink fővédnökét, Bethlen Farkas urat és Bethlen Anikót.

Örömmel mondhatjuk el, hogy a mai nap kettős ünnepet – iskolánk 10 éves évfordulóját és a hazai református középiskolák közös tanévnyitóját ünnepelhetjük együtt.

Diák, pedagógus, szülő közös ünnepe ez.

Ha a végtelen idő óráján mérünk – 10 év parányi idő csupán. De így is feljogosít az ünneplésre, hiszen az ünnep állomás, annak felmérése, hogy milyen módon sikerült azt a felmérhetetlen szellemi örökséget, amit nagy elődeink ránk ruháztak, kiteljesíteni, tovább gyarapítani. Az ünnep a lélek és az emlékezés fehér tornya, ahonnan visszafele és előre pillanthatunk, megidézhetjük eleinket, számba vehetjük jelenünket, és jövőt tervezhetünk.

Mély tisztelettel és emlékező kegyelettel idézzük ma, iskolánk első alapítóját, Bethlen Jánost, a frankfurti egyetem végzettjét, Erdély kancellárját, Udvarhelyszék főkapitányát, aki 1670-ben ezer aranyat adományozott az udvarhelyi triviális iskola gimnáziumi rangra emeléséért. A Bethlen család tagjai mindig szívükön viselték az iskola ügyét, a család érdemeiért

pedig egy családtag mindig tagja volt a kollégium gondnoki testületének. Bethlen Dávid ajándékozta a kollégium nagy pecsétnyomóját, rajta egy rózsabokorral, s körülötte az örökérvényű igazságot hordozó szöveggel: Per spinas ad rosas. – Töviseken át a rózsáig. Ugyancsak jelkép a pecséten a szájában könyvet tartó kígyó.

Iskolánk második alapítójaként idézhetjük Baczkamadarasi Kis Gergelyt, aki újjáépíti, korszerűsíti a kollégium épületét. Így lett az iskola kétemeletes, kőből, téglából rakott impozáns épület. Ugyancsak az ő nevéhez fűződik ezen templom építése, melynek falai közt vagyunk. Iskola és templom alig húsz év alatt, az emberi kitartás, akarat, Istenbe vetett hit erejével.

Bethlen János alapító, Kis Gergely újító munkájának továbbvivője Gönczi Lajos volt, aki az új iskolaszárny épületének a megtervezője és építtetője. Az idén emlékezhetünk halálának 75-ik évfordulójára. Hogy ki-ki a maga helyén hogyan szolgálta tudásával, erkölcsi-emberi értékeivel az iskolát, nem áll módunkban tárgyalni.

Iskolánk jelene és jövője a régi hagyományokra épül. A református iskolák oktatásunk végvárai, ahol a szentírás mondja ki, mi a jó és mi a rossz, mi az örök és egyúttal korszerű érték. Az információrobbanás világában a református iskola sem vállalkozhat arra, hogy mindent megtanítsa, de megtanítsa válogatni, gondolkodni, fejleszti a jellemet, az ízlést. Segíthet abban, hogy minél több diákja hitre juthasson.

Célunk, hogy a családért, az egyházért, a hazáért, a népért felelős ifjakat neveljünk.

Ma az iskolával szemben támasztott elvárás a készségek fejlesztésére összpontosít. Meg kell tanítanunk a tudás megszerzésének és állandó gyarapításának módját.

És nem utolsósorban Isten áldása kell legyen a tanár-diák közös munkáján. Ezért idézném Szikszai György: Keresztyén tanítások és imádságok című könyvéből a tanító, nevelő imádságát:

„Óh, világosságnak Atyja!

Kegyelmed támasszon bennem olyan valóságos szeretetet és buzgó igaz indulatot a kezem alatt lévő gyerekek iránt, hogy az ő javukra teljes szívemből igyekezzem és semmitől ne vonogassam magam, ami az ő hasznukra való, ami pedig nekik ártalmas, eltávoztasson.

Kegyelmed indítson és segítsen engem, hogy szorgalmas és fáradhatatlan lehessek, vegyen ki belőlem minden unalmat és tuncságot, és adjon erőt, kész akaratot, vidámságot és állhatatoságot, hogy unalom nélkül és jó kedvvel forgolódhassam, és hivatalom legbajosabb dolgait is vidámsággal és kész szívvel végezhessem.

A diákoknak pedig adj kedvet a tanulásra, szándékot és igyekezetet a jóra.”

Ilyen gondolatokkal induljon el az előttünk álló új tanév.

*Tőkés Zsolt
igazgató*

Anyanyelv, Család, Iskola – tanévnyitó beszéd –

Kedves tanévnyitásra összegyűlt tanárok, szülők és diákok!

Ma, amikor a 2004–2005-ös tanévet Erdély reformátusnak vallott iskolái számára megnyitjuk, kénytelenek vagyunk a közelemlő egy tragikus eseményére emlékezni: a kis kaukázusi város, Beszlán iskolájában lezajlott szörnyűséges vérfürdőre. Áldozunk egy perc néma felállással az ártatlanul meggyilkoltak emlékének! Köszönöm... És adjunk hálát Istennek, hogy mi itt mindannyian békében ünnepelhetjük az új tanév kezdetét.

Minden kezdetkor, minden elindulásakor útravalót szokás és kell csomagolni az útrakelőknek. Az elkövetkező gondolatokat kérem fogadja szeretettel és megértéssel útravalóul minden tanévkezdő tanár, szülő és diák!

Három olyan kulcsfogalomról szeretnék pár szót elmondani, melyek az oktatásnak meghatározó tényezői: anyanyelv, család és iskola.

Anyanyelv

Az Európai Unió „a nemzetek Európája”. A közös házba minden nép a maga tudásával és értékeivel lép be. A magyar nép Szent István óta Európában él! Alakul azonban a tágabb, egységesülő világ is, a globálisnak nevezett, amelyet abroncsként fog egybe a gazdasági világrend, és amelyben nincs önmegőrzési biztosíték. Az Unióban mindenki saját nyelvét beszéli, „globális” használatra azonban teljesen elég egy nyelv, az angol. Ha minden, ami emberi, egyetemessé válik, mi marad önmagunk meghatározására? Az anyanyelvünk. Sajnos a közélet nem akarja felismerni, hogy anyanyelve által magyar a magyar. Az anyanyelv számunkra a nemzeti összetartozás, megmaradás pillére. Elszakításuk jogunk és kötelességünk. Használatának bármilyen korlátozása létünkben fenyeget. De a nyelv sorsa az egész nemzet elhatározásán múlik: fenntartjuk-e a belső kommunikációt

megbízható eszközként? Ez természetesen nekünk a legfontosabb, de nem közömbös Európának és a nagyvilágnak sem. A népek közössége számára is jelentős érték, mert természete annyira különbözik a körülöttünk nagy területen beszélt más nyelvekétől, és mert két és fél vagy háromezer éve önálló nyelv. Ha nem őrizzük meg a többi nyelvvel egyenjogúként, egyetemes értékeket is károsítunk. De akkor nem érdemeljük meg a fennmaradás kegyelmét. Mert „Minden nemzet csak addig él a földön, amíg sajátos feladata, értékes egyéni jellemvonása van.” (Ravasz László)

Széchenyi soraival élve:

„Hogy magyarnak lenni
megszűnjek, nem tehetem, s
nyelvemet Istentől vettem, és
csak Istennek adom a halálba.”

Család

Mai társadalmunkban, melyet egy neves gondolkodó, Czakó Gábor „gazdaságtársadalomnak” titulál, a család idegen testté vált. Ennek a gazdaságtársadalomnak kapcsolatait váltogató, a haszon mérlegéhez igazodó, bármilyen közösséget csak érdekei szerint szolgáló, vagyis lényegében nem alkotó lényre van szüksége. A családban teljes ember, személy keletkezik. Íme mit ír a családról a már említett neves gondolkodó: A jó családban, különösen abban, amelyiket mostanában némi túlzással nagynak neveznek, a sokféle szeretet működik. És a normális élethez éppen erre van szükségünk. A szeretet ezer ízű bőségén nyugszik a család szeretetét adó hierarchia is. A liberális demokrata nevelési elképzelés elvetette a szülőtisztelet bibliai parancsát. A gyermeket egyenjogú-rangú egyénként kezelte, akinek számára az apai szó csak egy vélemény a sok közül. Benjamin Spock, e megengedő pedagógia művelője, halála előtt ünnepélyesen bocsánatot kért az amerikai nemzettől az ő könyveiből nevelt ifjúság láttán. Ennek ellenére ez a nevelési gyakorlat világszerte

terjed és folytatódik, mivel megegyezik a demokratikus gazdaságtársadalom elveivel. Innen származik korunk családjainak rettenetes bomlékonysága, amely ifjúságunk nevelését oly károsan befolyásolja. Pedig felelősen gondolkodók szerint a család mentheti meg a társadalmat a kultúrából kiszabadult civilizáció féktelen pusztításától.

A család, ahol megkaphatjuk a legfontosabbakat: a szeretetet, amiben élni lehetséges, és a boldogságot, amiért élni érdemes.

Iskola

Műveltségünk forrása az iskola. A magyar iskolának közel 1010 éves múltja van. Az első iskolát 996-ban alapították őseink a mai Pannonhalmán, a bencés kolostor falai között. Ez Európa egyik legrégebbi iskolája. Bizonyítéka nemzetünk mindenkori felelősségérzetének, melyet gyermekei és a jövő iránt táplált. Az erdélyi magyarság számára mindenkor megtartó erő volt az egyház pusztja jelenléte a közéletben. A templom és a felekezeti iskola magyarlakta falvaink közepén nem díszei voltak a településnek, hanem lelki-szellemi központjai. Trianon után a román állam több mint 1000 magyar nyelvű állami népiskolát szüntett meg. Ma újraalakulóban van a magyar felekezeti iskolahálózat, a még csak körvonalazódó felekezeti oktatást szabályozó törvények nyomán. De a felelősség óriási! Oly korban élünk, amikor erdélyi magyar népünk megállíthatatlannak látszó fogyatkozásban van. Az erdélyi magyarság megközelítőleg egyharmada – mintegy félmillió személy – kiemelten veszélyeztetett nyelvi területen, nagyvárosi és falusi szórványban él. Ilyen körülmények között sürgősen el kell dönteni, hogy ha a román állam nem, vagy csak részben vállalja, akkor az egyházak mellé rendeljük az oktatást: templom és iskola egységében. Apáczai Csere Jánost idézve: „...higgyétek meg, az egyháznak, sőt az államnak is az iskolák az alapjai. Ezek azok a források, amelyekből minden jó fakad az egyház számára és az emberi életben

minden más szervezet számára is. Csak addig állanak szilárdan az egyházak, és nem tovább, míg szívügyüknek tekintik jól szervezett iskolák fenntartását. Ezért, aki Isten dicsőségének előmozdítására bölcs és gyümölcsöző gondolatot igyekszik ápolni magában, annak éjjel-nappal elsősorban az iskolákról való gondoskodás járjon az eszében.”

Óriási tehát ma a felelőssége minden erdélyi magyar értelmiséginek – legyen az pedagógus, lelkész, vezető közművelődési vagy egyházi személy: cselekedni alkalmas és alkalmatlan, vagy inkább alkalmatlan és még alkalmatlanabb időben! Az anyanyelv, a család és az iskola szavak mellett még sok minden be kellene kerüljön a tanévkezdők tarsolyába. Személy szerint azt kívánom, hogy mindannyian, akik ma az új tanévet elkezdjük, tanévzáráskor felemelt fővel tudjunk majd válaszolni a kérdésre: „Hogyan sáfárgodtál a reádbízottakkal, a jóság és a hűség talentumaival?” A sáfárság fogalma ma ugyan kikopott minden napjaink fogalomtárából és vannak, akik a szó jelentésével sincsenek tisztában. „Gazdaságkorban” élünk, talán érthetőbb, ha a ránbízottakkal való jó gazdálkodást említem szinonimaként. A sáfárgodás nem kapzsiság az anyagaikban; a sáfárgodás gyűjtés, többre igyekezés az anyagiakban, szellemiekben és lelkiekben egyaránt. Tiszta szívvel kívánom tehát, hogy az előbb feltett kérdésre a tanév végeztekor válaszokat ekként hangozzék: Igen, tudtam jó lenni, református voltom révén életem a jóság folytonos reformációja volt. És tudtam hű lenni, mert ha a jóság szeretet, a hűség méginkább az. A hűség nem más, mint bátor kiállítás a szeretet mellett.

Isten segítsen mindannyiunkat ebben! Végezetül engedtesék meg, hogy Szenczi Molnár Albert tolmácsolásában egy Bulinger-imádság részletét tegyem még a kedves diákok tarsolyába:

„Adjad minékünk a te Szentlelkedet, ki által elkészítettessünk a tudományra, hogy mindazokat jól és igazán megtanulhassuk és megtarthassuk, amik minékünk leghasznosabbak és legszükségesebbek és amikre mi neveltetünk, hogy idővel tenéked, az

anyaszentegyháznak avagy a polgári rendnek híven szolgálhasunk, e világon sok jót cselekedhessünk és tenéked kedves gyümölcsöt teremhessünk.

Óh, Úr Isten, légy kegyelmes mindazokhoz, akik minket tanítanak és eltartanak; de kiváltképpen a mielőttünk járókhoz... Tartsd meg őket szent kegyelmedből és adjad azt nekik, hogy ... bölcsességgel, igazsággal, kegyességgel és bátorságos elmével igazgassanak, s hogy mi tenéked mindenkor igazán szolgálhasunk, és tenéked minden jótéteményedért szüntelen hálákat adhassunk a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.”

*Tonk István,
az Erdélyi Református Egyházkerület
főgondnoka.*

*Baczkamadarasi Kis Gergely mellszobra.
Sebestyén Róbert képzőművész alkotása*

Református iskolák napja

A Magyarországi Református Egyház a református iskolák közös napját tartotta Budapesten, október 30-án. Az anyaországi és határon túli református tanintézmények mintegy 10 000 diákja vett részt a rendezvényen. Az egész napos program a reformáció emlékünnepe előtti napon hit- és önazonosságépítő programmal gazdagította a budapesti Sportarénában megjelenteket.

Mi, a székelyudvarhelyi „nagycsalád” is elindultunk, hogy a magyarországi egyház meghívásának eleget téve részt vegyünk a rendezvényen. A két naposra tervezett út eseménydúsnak ígérkezett: első nap el kell jutni Debrecenig, ott fogunk éjszázni, másnap pedig fel-fel, Pestre!

Iparkodni kellett, ha azt akartuk, hogy szürkület előtt elérhessük első úticélunk. Csak Csúcsán álltunk meg, hogy megtekintsük Ady múzeumot, a Boncza (később Goga) birtokot. A pont akkor kaptuk, amikor a biztonságiak a magyar beszédet hallva kitessékeltek a hatalmas birtok területéről, mert nem akartuk a kicsiny Goga múzeumot meglátogatni. Van még mit tanulni toleranciából! Irány Európa! Vagyis beültünk a buszba, s indultunk tovább. A csomagtérben a pécsi kollégiumnak rejtegetett kopjafával átléptük a határt, s rövidesen Debrecenben voltunk. Amit itt pár sorban szűkítve olvashatnak, 10 óra alatt tettük meg.

Futólépésben elfogyasztott vacsora után indultunk az egyetem elé, ahol a debreceni református diákság képviseletével részt vettünk a reformáció előestéjének gyertyás zsoltárénekes sétáján.

Másnap korán indultunk, hogy 10 órára úticélunkhoz érjünk.

A Sportaréna már telve volt. Buszunkat leparkoltuk, meggyeztünk a minimális összetartozás fegyelmi követelményében (senki nem lóg el), magunkra kötöttük az ismertetőjelként kapott kék zászlót, és elfoglaltuk helyünket. A csarnok tömve, és még mindig szünni nem akar az iskolák bevonulása! Mi lesz itt?

Elmondhatom: „ahol az ÚR lelke, ott szabadság” – értsd úgy, hogy a keresztyén fegyelem szabaddá tesz és olyan önfegyelmet parancsol, amely által nemcsak magunkra figyelünk, de másokra is. Nem is lett bonyodalom. Kis torlódás az ebéd körül – így jár a tanítvány, ha elfelejti az 5000 embert megvendéglő Jézus történetét – de ettől eltekintve, csak a szépre emlékezünk. Aki nem volt ott, szívből sajnálhatja, mert nem láthatta, hogy tölt kellemes együttlétben egy kisvárosnyi fiatal tartalmasan egy teljes napot úgy, hogy közben nem unatkozik és hitében megerősödik. Mindnyájunk véleménye, hogy nagyon jól éreztük magunkat.

E napnak koronája volt az esti séta a budai várba, ahonnan hazaindulás előtt az est fényeiben úszó Budapestben gyönyörködtünk.

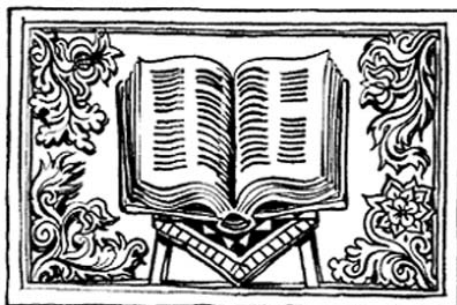
A jó hangulatról még csak annyit, hogy két nap múlva is rekedt volt a társaság a hazáig tartó énekléstől.

Résztevők névsora:

Balázsi Zsuzsanna – X. B
Baritz Kinga – X. B
Bencze Klaudia – XI. B
Benedek Barna – XI. A
Bertalan Enikő – XI. B
Bíró Ildikó – XI. B
Botha Zoltán – XI. B
Bunta Boróka – XI. B
Dámó Blanka – XII. B
Fábián Csilla – XI. B
Fábián Kinga – X. B
Gagy Réka – XII. B
Hermann Réka – XI. B
Jakab Éva – XI. B
Kóbori Tímea – XII. B
Kovács Alpár Zalán – XI. A
Kuron Gyöngyike Katalin – X. B

László Anna Boróka – XII. B
Lázár István – XII. B
Márton Melánia – X. A.
Mátéfi Edit – X. B
Pálfi Tímea – X. B
Papp Emőke – XII. B
Rüsz Ákos – XI. B
Simu Monica – X. B
Szabó Enikő – X. B
Szakács Péter – X. B
Szóke Zsófia – XI. B
Tóth Pál Lehel – XI. A
Zilahi Szilárd – XII. B.
Bekő István – lelkész
Borbáth-Szócs Nóra – tanár
Kovács Emőke – tanár
László Zoltán – tanár
Lőrincz Mária – tanár
Sándor Judit – tanár

*Bekő István
lelkipásztor*

Testvériség

Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely nagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Róma 8,38–39

Az anyaországban 2004. december 5-én népszavazást tartottak arról, hogy a magyar parlament foglalkozzon-e a határon túli magyarok kettős állampolgárságának kérdésével. A felfokozott érzelmi időszakban a magunk módján mi is igyekeztünk tenni az igenek érdekében, és levelet juttattunk el a magyarországi testvériskolákhoz. Ezt tettük a népszavazás után is.

Népszavazás előtti levelünk

Kedves Testvéreink!

Az elmúlt napok és hetek politikai játszmaí elkeserítettek bennünket, Magyarország jelenlegi határain túl élő magyarokat. Szüleink, nagyszüleink vissza-visszatérő álma és vágya az egykori részek visszacsatolásáról mára teljes mértékben utópisztikus lett. Ők még büszkén hangoztatták, hogy Magyarországon születtek.

A 20. századnak embert, nemzetet, hitet, erkölcsöt tudatosan felemésztő évtizedeiben sokszor maradtunk magunkra az aktuális politikum jóvoltából. Isten megtartott, áthozott. Mindig reménykedtünk, hogy nagyobb testvérünk kiáll mellettünk, nem felejt el bennünket. Igazunk volt. Visszaemlékezünk most az elmúlt 15 év sok kellemes pillanatára: közös reményekre, biztató szavakra, együtt elmondott imákra, és megannyi lélekemelő al-

kalomra, amikor éreztük, hogy bennünket egymástól semmi el nem választhat.

Most mégis bizonytalanokká lettünk.

Népünkért felelősséget hordozókként érezzük, hogy mekkora lelki törést jelentene, eddigi remények teljes szétfoslását, szégyent és megalázottságot, megbélyegzettséget és kitaszítottsgot, árvaságot és özvegységet, ha a december 5.-i népszavazás bennünket elutasítana.

Eddig a nagyhatalmak játékszerei voltunk. Isten őrizzen meg bennünket attól, hogy 2004. december 5-én magyarjaink utasítsanak el! Isten mentsen attól, hogy valaha újabb területeket szakítsanak el Magyarországtól, s majd az akkori anyaországiak arról döntsének, hogy az elszakítottakhoz semmi közük nincsen!

Mindazok, akik itt, az elszakított részekben magyar állampolgárságra vágnak, saját hovatartozásukról tesznek bizonysgot. Nem vágnak adományra, sem költségvetési részre, hanem ország-világ előtti vallomásra: Magyarország számon tart! Magyarország magáénak vall!

Bizonyosak vagyunk, hogy 2004. december 5-től mindenképpen új fejezethez ér a magyar történelem. Most kerül fel az 1918-as i-re a pont. Összeomolhat egy világ, vagy új világ épülhet. Arra kérünk Titeket, mindennek tudatában döntsetek. Nem titkoljuk, hogy Igent várunk Tőletek! Bátorítsatok erre minden ismerőst, győzzetek meg erről minden tétovázó vagy ellenálló testvért! Kézvonásotok történelmet ír!

Isten segítsen Titeket, irányítsa szíveteket és kezeteiket!

Testvéri köszöntéssel,

Székelyudvarhelyt, 2004. november 14-én

A Székelyudvarhelyi Református Gimnázium nevében

*Bekő István
lelkipásztor*

Aláírta az iskola tanári testülete és diáksága.

A levelet eljuttattuk a debreceni, miskolci és pápai református testvériskolákhoz.

Miskolci refis vendégdiákunk levele 2004. december 7-én érkezett

Bekő István lelkipásztor úrnak

Nem tudom, mit lehet ilyen helyzetben írni. Nincs szó, ami kifejezné azt az elkeseredettséget, dühöt, csalódottságot és főleg szégyent, amit érzek, néhányan érzünk. Talán csak egy dolgot mondhatunk: bocsánat. Tudom, hogy nem kérhetem, hogy bocsásatok meg nekünk, mert túl nagy kérés lenne, és meg sem érdemelnénk, inkább csak a lelkiismeretem könnyítésére mondom. Azt sem kérhetem, hogy ne haragudjatok ránk, anyaországi magyarokra. Inkább csak annyit kérek: sajnáljatok minket. Sajnáljatok, mert sokkal szegényebbek vagyunk, mint ti. Van ugyan saját államunk, közigazgatásunk, forintunk és európai útlevelünk, de nincs közösségünk, nemzettudatunk, hitünk és lelkünk.

Csak néhány érző lelkű ember maradt ebben az országban. 1,5 millió. A többi mind önző, irigy és lelketlen. Szégyellem, hogy ennek a népnek vagyok a tagja. Azért 1,5 millió magyar még nem felejtett el titeket, ti se felejtsetek el minket.

Imádkozunk értetek, imádkoztatok értünk.

Kádár Glória és 1,5 millió magyar

Törökbálinti testvérkapcsolatunk levele

Kedves Magyar Barátaink!

„...maga Erdély fájdalommal teli, mint minden ember, pompás, mint a virágzó rét, erős, mint a szikla, mélységes, mint a zúgó erdő, vadul szép, mint a zivatar, de édes, mint a madárénekek, jó, mint az anyánk szeretete, de mindig egyedül álló...”

Tamási Áron

Az adventi várakozás idén nemcsak a kis Jézus születésének várását jelentette. Számosan hittük, hogy a Fény fog megszületni, és hogy Tamási Áron szavainak igazsága múlttá válik. A tettek beszélnek – tartja a mondás. Mindig akad olyan helyzet, amikor a szavak vajmi keveset érnek, s tetteinket szavainkkal csak magyarázhatjuk, szépíthetjük, de semmissé nem tehetjük.

Sajnos, most egy ország tett, cselekedett - s a mi szavaink vajmi keveset érnek már. Nehéz bármit is mondani, hiszen a megtörténtet nem tehetjük meg nem törtéنتté, a nemeket nem változtathatjuk igenekké, s az önzést nem formálhatjuk mindent megosztó szeretetté és odafigyeléssé.

Mi azonban szeretnénk kifejezni sajnálatunkat és csalódottságunkat a 3 héttel ezelőtti események miatt. És hitünket: hogy az emberek szeretete, a józan ész és a bölcsesség egyszer győzedelmeskedni fog.

Az egyedül állást nem változtathatjuk, de lélekben együtt kívánunk áldott, békés ünnepeket és új esztendőt!

Törökbálint, 2004. decembere

Aláírta a törökbálinti testvériskola tantestülete.

Népszavazás utáni levelünk

Kedves Testvéreim!

Immár egy hete magunk mögött tudjuk a december 5.-i népszavazás eredményét.

Lelkesített és előre boldoggá tett a történelmi pillanat, hogy 84 esztendő után nagyapáink nyomdokiba lépve valóságosan, a határok revíziója nélkül magyar állampolgárokká lehetünk, s közben megmaradhatunk szülőföldünkön. A legnagyobb ajándék lett volna számunkra, ha megvalósulhat. Mi megéreztük, hogy olyan esélyről van szó, amelyik nem adódik minden ember életében.

Úgy tűnik, nemzetünk egyelőre méltatlannak bizonyult az ajándékozásra s annak elfogadására. A szavazás eredménytelensége, illetve reánk nézve sikertelensége mély fájdalommal és elkeseredéssel töltötte el erdélyi testvéreimet. Az első nekibuzdulásban a düh és magatehetetlenség, majd a kiúttalanság és céltalanság érzése lett úrrá sok emberen. Különféle nyilatkozatok láttak napvilágot, hangzottak el. Néha olyanok, amelyeket csakis itt, Erdélyben élve lehet megérteni.

A Székelyudvarhelyi Református Kollégium lelkészeként a népszavazás előtt egy levelet juttattam el hozzátok, amelyekben kitérve elóttetek lelkünk vágyát, kifejeztem, mennyire vágyakozik népünk az igenekre.

Most, az első elkeseredési hullám után ismét írok nektek.

Megköszönöm, hogy elmentetek szavazni, s azt is, ha igennel szavaztatok. Biztosíthatlak arról, hogy jól esik hallani, tudni, hogy a szavazásban is gondoltatok ránk, és minket is a magyar nemzet részének tekintetek.

Mindenkinek írom, hogy az eredménytelenségért nem haragudtam meg senkire. Velem együtt sokan így gondolkodnak. Tudom, hogy Istennek ezzel az eredménnyel is terve van. Biztosan nem nőttünk még akkorára – sem ti, sem mi –, hogy a történelmi pillanathoz méltó felelős döntést hozhassunk.

Arra kérlek titeket, hogy ti is azon fáradozzatok, hogy a december 5.-i eredmény ne távolítson el bennünket egymástól. Maradjunk meg továbbra is a testvéri szeretetben, és ne engedjük, hogy az indulat uralja a józan ész és a hitet.

Tekintsünk valamennyien Istenre, aki rólunk el nem felejtkezik, tenyerébe vésett, és kőfalainkat számon tartja (Ésa 49,16).

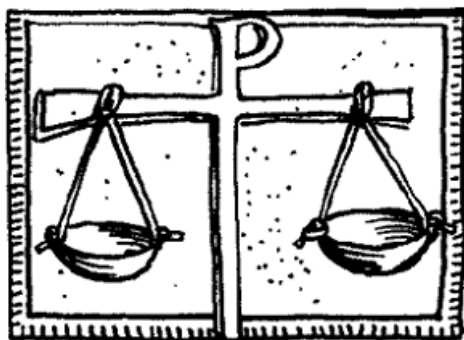
Ezzel a gondolattal lépünk át az újesztendőbe, befogadván egymást lélekben úgy, amint a mi Urunk is befogadott bennünket.

Adjon Isten reményt ott, ahol nincsen, és ne vegye el onnan, ahol van!

Adjon Isten hitet ma, hitet holnap, hitet Benne, hitet abban, hogy minden javunkra válik!

A viszontlátás reményében, testvéri szeretettel,
Székelyudvarhelyt, 2004. december 12-én

*Bekő István
lelkipásztor*

Hálaadó istentisztelet és jótékonysági est

– május 13 –

A néhai Református Kollégium ismét régi tulajdonosáé!

Az ingatlanok visszaadásáról szóló dokumentumot Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke jelenlétében írta alá Szász Jenő polgármester 2004. december 10-én.

A visszaszolgáltatás törvényének és dokumentumának megszületése pillanatában visszafogottan viselkedtünk. Nem vertük dobra a hírt, nem rendeztünk csindarattát, nem perdültünk táncra, hanem azok, akik egyházi emberekként jelen voltunk lélekben hálát adtunk Istennek. Tudtuk, hogy a pillanat történelmi, és nem valaki ellen irányul, hanem valakiért történik: Isten, a történelem ura munkálkodik az erdélyi református (és nem református) népért. Közben fontolgattuk: kellene egy alkalom, amelyiken másokat is meghívunk, hogy örömünket megoszthassuk, s keresztyénekhez méltóan ünnepelhessünk.

Ennek pillanata érkezett el 2005. május 13-án. E napra összpontosítottunk testületileg, hogy hálaadó istentisztelet keretében ünnepeljük meg a visszatérést, hálát adva Istennek csodálatos tettéért. Ha már együtt leszünk oly sokan, akiket a nagy múltú iskola múltja-jelene-jövője egybeköt, akkor legyen jótékonysági est is! – született meg az ötlet.

A meghívók időben kimentek. Íme egy példány, hogy feledésbe ne menjen az, ami volt:

Hálaadó istentisztelet és jótékonysági est a Székelyudvarhelyi Református Kollégiumért

A Restitúciós Kormánybizottság döntése alapján, az Erdélyi Református Egyházkerület visszanyerte tulajdonjogát az egykori Székelyudvarhelyi Református Kollégium felett.

Ezen esemény tiszteletére a Székelyudvarhelyen működő

Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium ünnepi megemlékezést szervez 2005. május 13-án, melynek védnöke Dr. Cseh Áron, a Magyar Köztársaság kolozsvári főkonzulja, hajdani debreceni kollégista diák, valamint Nt. Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület főjegyzője, a Sapientia Alapítvány kuratóriumi elnöke.

Az esemény műsorrendje:

18:00 – Hálaadó istentisztelet a központi református templomban
Igét hirdet nt. Kató Béla, püspökhelyettes
Előadást tart Tókéczki László, az ELTE előadótanára
A Palló Imre Képzőművészeti Szakközépiskola tanárainak ünnepi műsora, Szabó Jenő előadóművész közreműködésével

19:30 – Jótékonyági fogadás az iskola étkezdéjében

Házigazda: Bethlen Farkas, Verőce polgármestere, gróf Bethlen Jánosnak, a Református Kollégium alapítójának leszármazottja

Székelyudvarhelyi alkotóművészek tárlata

Az ünnepi rendezvényre a református iskola „kollégium-jegyet” ad ki, amelynek megvásárlása által az étkezde és bentlakás felújítási munkálatait lehet támogatni.

Szeretettel hívunk erre az alkalomra mindenkit, aki az erdélyi református iskolaügyet fontosnak tartja!

A Szervezők

Istené a dicsőség itt és most, akárcsak mindig, hogy megsegített. Így állíthattunk tetteik hálaadó alkalmat.

Az itthon és külföldön begyűlt adományokat a kollégium bentlakásának és étkezdéjének felújítási költségeibe pótoljuk.

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik jelenlétükkel és adományukkal erkölcsileg és anyagilag támogatják a református iskola naggyá válását!

*Bekő István
lelkipásztor*

*Gyűjtés a svájci magyar reformátusok között.
Schloss Beuggen, 2005. május 13–15*

Kedves Ballagó Diákjaink!

Szándékosan felejtettem ki mindenki mást a megszólításból. Igazából rólatok szól ez a nap. Egy ifjúsági énekünk egyik sora azt mondja, hogy „... veled vándorol utadon Jézus”. Úgy érzem igaza, van. Igaza van akkor is, amikor nem akarod ezt tudomásul venni és akkor is, amikor bizonyosságot teszel róla. Olyan világban élünk, amelyik egyre gyakrabban, szinte divatszerűen nem akar tudni róla. Ha tehát mindig e világnak akarsz tetszeni, másokhoz igazodni, akkor egyre távolabb fogsz kerülni Istentől. Sütő András szavaival élve: „... az ember olyan, mint a gyümölcs, tömegben romlik”. Tehát nem csupán az a hős, aki egy percig szembe száll az oroszlánal, hanem az is, aki éveken át úgy bárányok közt, hogy nem béget. Őriztétek meg az egyéniségeteket, az Istentől kapott szabad akaratot, az ő fényében.

Legyetek büszkéek arra, hogy a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium diákja voltatok és a Református Gimnázium is legyen büszke arra, hogy Ti a diákjai voltatok. Kis Gergely, Benedek Elek, Gönczi Lajos, Palló Imre, Haáz Rezső, Kányádi Sándor és a fel nem sorolt többi kiváló tanár és diák szellemisége kötelez.

Sokak imádsága, munkája, adománya van abban, hogy Ti itt tanulhattatok. Ezért köszönet illeti mindnyájukat.

Amíg gyermek voltál mások, gondoskodtak rólad, mindenkitől csak kaptál. Ahogy egyre felnőtté válsz, egyre kevesebbet fogsz kapni, s egyre többen számítanak arra, hogy Te adjál nekik. Pénzt, munkát, időt, szeretetet. A család, az egyház, az ország akkor lesz erős, gazdag és boldog, ha nem azok lesznek többségben, akik azt kérdezik, mit kaphatok tőlük, hanem azt, hogy mit adhatok neki.

A négy év alatt ez az iskola sok mindennel megkínált Téged, hogy Istennek, nemzetednek, országodnak, tudományodnak neveljen. Van, aki élni tudott veled és remélem senki sem maradt a megterített asztal mellett is éhen.

„a kultúra nem tudás, nem művészi produkció, hanem valami életet szabályozó elv...” (Németh László). Mi ilyen értelemben akartunk Titeket egy kétezer éves keresztyén kultúrára, valamint az ősi magyar kultúrára alapozott nemzeti kultúrára nevelni.

Ha ragaszkodtok hozzá, megőrzitek, gazdagítjátok, továbbadjátok, akkor megmarad, és mi is megmaradunk.

Meggyőződésem, hogy az ember csak belülről kormányozható. Az a mindenkori kormány dönt helyesen, amelyik ha erkölcsös, egészséges társadalmat akar, elsősorban a családokra, az iskolákra, a tudományra, művészetekre és nem utolsó sorban az egyházra áldoz.

Külső hatásokkal csak ideig-óráig lehet eredményt elérni. A szilárd meggyőződéshez, kiegyensúlyozott, boldog élethez határozott életcél, helyes értékrend, belső motiváció szükséges. Ezt a legbiztosabban úgy kaphatod meg, ha életedet Jézus Krisztusra bízod.

Tőkés Zsolt
igazgató

Osztálybeszámoló

IX. A. osztály

„Aki nem szerez új tapasztalatokat, nem fejlődik tovább. Aki másodkézből szerzi a tapasztalatait, nem több fogyasztónál.”

Reinhold Messner

Már a tanév kezdete előtt, miután az osztályfőnöki megbízást megkaptam eldöntöttem, hogy valami olyat nyújtok az osztály tanulóinak, amit nemcsak én magam, hanem ők is szeretnének. A gólyatáborban, Felsősófalván a diákok többsége választotta a közös utat, amikor jelezték, hogy nagyon szeretnek kirándulni. És elindultunk...

Az osztály fiatalos lendülete Perpetuum Mobile-hoz hasonlóan hajtott minket előre, a kitűzött célunk felé. A célunk az volt, hogy minél többet kiránduljunk, rejtve pedig az, hogy a közös élmények egy összeforrott, egymás rezdüléseit jól ismerő, egymásra mindig számító és segítő kis csapatot kovácsoljak össze, amely majd az elkövetkező négy év folyamán megállja helyét az iskola életében.

A gólyatábor utáni első közösségformáló kirándulásunk, más osztályok diákjaival közösen, 2004. október 16-án a mindenkori fejedelemasszonyok várába, Fogaras városába, valamint a Fogarasi-havasokba vezetett. Megcsodáltuk a 40 méter magas Bâlea-vízesést, s mivel a játék a fiatalság forrása, játszottunk. Íme a versenyző csapatok írásaiból néhány aranyrím: (feladat: tető és lak végződésű keresztrimes versek, téma a vízesés):

„Amott egy tető ...
menj oda, biztatlak
a látvány pihentető,
a vízesésnél várlak!

E vízesés az ihlettető,
De vár otthon egy lak,
S már látszik a busztető,
S te szép látvány – itthagylak.”

(Medvefogók csapata)

Ezek után a gólyabálon bizonyított osztályunk, hiszen királynő lett Magyar Gizella, társa Kulcsár Hunor, míg a kísérők is az osztályból kerültek ki: első udvarhölgy Kovács Hajnal, kísérője Mihály Zoltán.

Az első félév végén, karácsony közeledtével egy pásztorjátékot adott elő a két kilencedik osztály, tőlünk külön dicséret illeti az angyalokat: Balázs Gudor Katalint, Bán Csillát, Laczkó Orsolyát, valamint a pásztorokat alakító Berki Attilát és Molnár Lórántot.

Alighogy megkezdődött a második félév, a Hargitára kívánczolt az örökmozgó kis csapat, ennek hatására töltöttünk februárban 3 napot a Madarasi Hargitán. A beszámolókból:

„Minden nagyon jó volt, még akkor is, ha úgy indultam, hogy pokoli hétvégém lesz. Szerencsére B. intézkedett, hogy ne legyen az. B. és H. voltak azok, akik nagyon sokat segítettek. H.-nak nagyon köszönöm, hogy mindent megbeszélhettem vele. B. pedig mindent megtett azért, hogy E. egy picit leszálljon a magas lóról... Nagyon jó kirándulás volt, ennek köszönhetően tudom, hogy mikor, kire számíthatok.”

„Egyeseknek megismertem az igazi énjüket és ez jó volt. A rossz csak az volt, hogy vasárnap hóvihár volt, emiatt nem lehetett sízni és felcsavarodtam szombaton a felvonóra”.

„Sokat röhögtünk, csak az volt a baj, hogy rövid volt.”

Az iskolában szervezett játékos Eurotour versenyen is részt vettek osztályunk tanulói, Berki Attila második, Molnár Lóránt ötödik helyezést ért el.

A matematika versenyek különös népszerűségnek örvendtek az osztály körében, így lehet az, hogy Bencze Béla a református iskolák közötti versenyen öregbítette iskolánk hírnevét, a

Gordiusz, valamint a Kenguru versenyen is nagyon sok résztvevőnk volt, őket is dicséret illeti.

Egy esős szomorú szombat délelőttöt választottunk ki, hogy Segesvár középkori értékeit vegyük szemügyre vonatérkezéstől, vonatindulásig. Aztán lett egy jó kis vetélkedő, finom csoki-ajándékokkal a résztvevőknek. Egy kérdés az olvasóhoz: Mi a közös a segesvári Schuller-ház és iskolánk múltja között? Mi erre is választ találtunk!

Május 8. és 9. között az óbudai „Veress Péter Gimnázium” X. C. osztályát fogadtuk és első nap a Szejkén ebédeltünk közösen, majd következő nap a Békási-szoros és a Gyilkos-tó volt az irány. Ha már odáig utaztunk, a tóval átellenben található kopár hegytömbre, a Kis-Cohárdra kapaszkodtunk fel, a többség számára először. Tanúk az itt készített fotók. Ősszel várnak minket Budapestre, így a megkötött barátságokon kívül, még egy jó kis kirándulás is lesz a jutalmunk.

Iskolán kívüli tevékenységünkkel is öregbítették hírnevünket a Szentegyházi Gyermekefilharmónia tagjai, akik Rodostóig is eljutottak, ahol fellépésükkel óriási sikert arattak: Mihály Zoltán, Gál Előd zenészek, Mag Ildikó énekes, valamint Kosza Hunor hangtechnikus. Magyarországon, Veresegyházán vett részt az „Anyám fekete rózsa...” elnevezésű szavalóversenyen Ambrus Emőke és dicsérettel tért haza. Ugyancsak dicséret illeti Balázs Gudor Katalint, aki tevékeny tagja a Vitéz Lelkek diákszínját-szó csapatnak, valamint Bencze Bélát, aki a Kékiringó néptánc-csoport lelke.

Június elején (június 4–5.) még egy nagyobb túrára futotta, éspedig biciklivel utaztuk be a Hargitát. Első nap Ivón keresztül, a Madarasi Hargitára kapaszkodtunk, majd az ott eltöltött éjszaka után az 1801 m magas tetőre sétáltunk fel. Rövidesen Szentegyházára ereszkedtünk, a termálfürdő után pedig estére már itthon is voltunk. Le a kalappal, főleg a lányok előtt! Így ír-nak ők erről:

„Az út nagyon hosszú volt és nagyon fárasztó ... és néha elkapott a sírógörcs. Nagyon meglepődtem az erdőn, ami már

nincs, csak a maradványok, a kivágott fák ... A hazatérésem olyan volt, mintha már egy hónapja nem jártam volna arra. Ezen a kiránduláson jöttem rá arra, hogy sok mindent nem tudtam az osztálytársaimról...”

„Gyönyörű élményben vehettem részt, és büszke vagyok magamra, amiért biciklivel kibírtam ezt a fárasztó utat.”

A fárasztó út végén, az évvárón díjkiosztásra is sor került, az első három tanulónk: Berki Attila 9,75 (a legjobb kilencedikesnek járó díjat is hazavihette), Tamás Tímea 9,47 és Magyarai Gizella 9,45-ös általánossal.

Visszatekintve elmondhatjuk, hogy mindig az első lépés a legnehezebb. Mindenkinek reszket a lába, amikor magasan a szakadék fölött a saját útját próbálgatja. De mi megtettük az első lépéseket az önmegismerés, a társak megismerése, a környező világunk megismerése felé. És ha így folytatjuk, akkor nem telt el hiába ez a tanév ...

*Kacsó Péter
osztályfőnök*

IX. B. osztály

A Református Gimnázium IX. teológia-filológia osztályába 2004-ben 29 tanuló jutott be. Ők szinte teljes létszámban (29-ből 26-an) részt vettek a lassan hagyományossá vált tanévkezdés előtti felsősófalvi gólyatáborban, szeptember 8. és 10. között.

Itt jó volt látni az iskolával és egymással ismerkedő „kezdőket”, a megalakuló osztályközösséget. Az ismerkedő játékok, az éjszakába nyúló beszélgetések, a közös éneklés, az áhítatok közösséggé kovácsolták az osztályt. A Református Gimnázium és az iskolai rendszabályzat ismertetése segített abban, hogy a diákok könnyebben alkalmazkodjanak az új iskolához. Az új osztály a zeneteremben kapott helyet, amit megpróbáltunk nekünk tetszővé tenni.

Az első „megmérettetésen”, a gólyabálon novemberben estek át a kilencedikesek. Következett egy komolyabb feladat, az iskola karácsonyi ünnepségére való felkészülés. Osztályunkból nyolc diák szerepelt a pásztorjátékban, a többi a kórusban énekelte.

Szép közösségkovácsoló élményt jelentettek az adventi hetekben tartott hangulatos próbák, valamint a közös koszorúfóvás is.

Az első félév végén a tanulásban legjobb eredményt érték el a következő tanulók: Paizs Anna, Kelemen Zsuzsa, Botos Kinga, Rus Adrienn Tímea, Majlát Gyöngyi és Bálint István.

A vakáció után új tanulót köszönthettünk osztályunkban, Fazakas Orsolyát, így 30-as létszámú lett osztályunk.

A hosszú második félév elején, febr. 4-6-ig, osztálykirándulást szerveztünk Homoródfürdőre. Itt téli sportolás, játékok, éneklés és beszélgetések töltötték ki a hétvégét.

A félév folyamán osztályunk tanulói közül többen részt vettek színpadi műsorokban, pl. a kosaras farsangi bál táncelőadásában és színpadi jelenetében, a március 15-i megemlékezésen.

Az osztály tanulói az év folyamán több versenyen és vetélke-

dőn is részt vettek: nyolc diák a Kenguru matematika versenyen, többen aktívan bekapcsolódtak a sportversenyekbe (Városi Kosárlabda Bajnokság, Villy Kupa, Futball Bajnokság), Pálfi Imola a Boróka néptáncgyűttes aktív tagja. Burszán Andrea és Rus Tímea nagy lelkesedéssel vett részt a városi diáknapok megszervezésében, a diákpolgármester választási kampányban.

Az első közösen eltöltött év szép élményeire, olykor nehezebb hétköznapijaira visszatekintve elmondhatom, hogy szépen alakult osztályközösségünk. Megtanultunk egymásra figyelni, önmagunkat felvállalni és érvényesíteni, mindezt megélve szeretetben és jóra törekvésben. Az év során adódott nehézségeket és konfliktusokat keresztyén szellemben igyekeztünk megoldani, odafigyelve a megbocsátásra és újrakezdésre, egymás gyengéinek felvállalására is.

Osztályunk egyik tanulója így fogalmazott: „Jó érzés egy olyan osztályközösségnek a tagja lenni, amely összetartó és jó hangulatot hoz a mindennapokba. Minden diák egy szem, aki teljessé teszi a láncot és kellemesebbé, könnyebbé teszi a néha nehéz sul napokat.”

*Szabó Sarolta
osztályfőnök*

X. A. osztály

Az iskolában eltöltött első év után a X. osztályt már ismerősként kezdtük meg. Ismerősek voltak a termek, folyosók, a tanárok, az osztálytársak között kialakult kapcsolatok, barátságok megkönnyítették a tanévkezdést.

Az osztály létszáma maradt 30 tanuló: 22 lány és 8 fiú, a tavalyi osztálytársak közül egy lány és egy fiú elment, helyettük újak jöttek

Szeptemberben ünnepeltük iskolánk újraindulásának tizedik évfordulóját.

Már a múlt tanévben osztályunk néhány tanulója részt vett a GTP programban, az idén Csata Andrea, Káló Annamária, Böződi Timea folytatták a munkát az iskola csapatának tagjaként.

Az iskola lány kosárlabdacsapatának tagjai: Káló Annamária, Molnár Zsuzsa II. helyezést értek el a Városi Kosárlabda Bajnokságon, és a III. helyet szerezték meg a Városi Diáknapi keretén belül szervezett bajnokságon. A Villy Kupán fociztak: Árgyó Botond, Mátyus András, Bálint Zoltán, Ürögdi Lóránt, Molnár Károly, Szabó Zsolt, játszottak a diáknapi alkalmával szervezett bajnokságon is. Szabó Zsolt részt vett a streetball bajnokságon is.

Az első félév végén az osztály tanulmányi átlaga 8,60, ami sajnos visszaesést jelent a tavalyi tanévhez képest.

A téli szünetben a szülők és az iskola támogatásával sikerült rendbe tenni az osztálytermünket: kimeszeltettük, felcsiszoltattuk, lakkoztattuk a padlót, így kellemes környezetben kezdhettük a második félévet.

Versenyek időszaka következett, melyeken osztályunkat, iskolánkat képviselték:

Káló Annamária tudományos dolgozatával IV. helyezést ért el a csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium és Általános Iskola által megrendezett Református Középszintű XI.

Természettudományos Diákkonferenciáján, Pál Melánia a Csűrös István Emlékversenyen dicséretben részesült.

A Gordiusz matematika versenyen Árgyó Botond, Mátyus András, Parajdi Rita, Csata Andrea, a Kenguru matematika versenyen Árgyó Botond, Mátyus András, Csata Andrea, Káló Annamária, Szabó Zsolt, Bözödi Timea vettek részt, a sepsiszentgyörgyi református iskolák közötti matematika versenyen Árgyó Botond versenyzett.

Ráduly Ildikó és Páll Anna- Mária a magyar tantárgyversenyen és a Rákóczi Szövetség által meghirdetett Cultura Nostra történelmi versenyen, Csomor Renáta az Implom József Középsiskolai Helyesírási versenyen képviselte iskolánkat.

Az iskola diáktanácsában osztályunk részéről Rózsa Sarolta, az Udvarhelyi Fiatal Fórum munkájában Márton Melánia, Bözödi Timea, Vass Orsolya, Mátéfi Edit, Rózsa Sarolta tevékenykedtek.

A tanév végén, ha mérlegre tesszük próbálkozásainkat, eredményeinket, talán mindegyikünk elhatározza, hogy jövőre megpróbál jobban odafigyelni, tanulni, dolgozni, és talán a szülőknek is sikerül jobban részt venni az iskolai rendezvényeken, megbeszéléseken, hiszen fiataljaink nevelésében nagy szükségünk van egymás segítségére.

*Laczkó Imola
osztályfőnök*

X. B. osztály

A X. B. osztály megmaradt az iskolánk legnagyobb létszámú osztályának, 32 tanulóval.

A református középiskolák közös tanévnyitója az összetartás jó példája volt, osztályunk számára is. A jó osztályközösség feltétele a jó iskolaközösség. A kölcsönhatás nagyon erős. Osztályunkban vita zajlott arról is, hogy az iskolánkban a X. B. nagyobb megbecsülésnek kellene örvendjen.

A jó tanulmányi eredményekért nem versenyezhetünk a matematika-informatika társosztállyal. Nem csak évfolyamszinten, iskolaszinten is éreztük, hogy mélyponton vagyunk, amikor az első félév végén az osztály több mint egyharmada bukott meg matematikából és angol nyelvből. Az aránytalanul rövid félév első fele nagyon is lekötött minket a budapesti testvérosztályhoz való látogatással, amelyre október 20. és 24. között került sor. Felejthetetlen emlék volt az Országház, a Mátyás-templom, a Budai Vár, a Baár-Madas Gimnázium, az esztergomi tájékoztató verseny. Az elszállásolást és hétfégi programot a vendéglátó családok biztosították.

Az utazást a Rivulina alapítványtól pályázott 250.000 forinttal fizettük.

A Veress Péter Gimnázium IX. B. osztályos tanulóival szorosabbra fűzött kapcsolatok elősegítették még egy jó testvérosztályi kapcsolat anyagi támogatását a IX. A. osztály számára, a Julianus Alapítványtól.

A karácsonyi vakációig kiszabott félév végén a legjobb osztályzatot Balácsi Zsuzsa érte el. A sereghajtó Bakk Loránd volt. Frissen kimeszelt osztályteremben találkoztunk a vakáció után. A tanulmányi eredmények javultak. Több idő állt rendelkezésünkre, hogy bizonyítsunk, képesek leszünk fölemelt fővel a líceum felső tagozatába iratkozni. A rendszerváltásig létező líceumi második fokozatot az idéntől visszaállították. Ez is valami a tanügyi reformban.

A téli kirándulás most sem maradhatott ki, ugyanoda mentünk, a homoródfürdői Homoród szállodába. Teljesen birtokba vettük, egy vasárnapi és egy hétfői napra. Számítógépet is vitünk. Közben, a máréfalvi múzeumházat és az új községházat, a Balázs Imre Galériát is bemutatta nekünk Szallós Kis Judit tanárnő. Az iskolánk, osztályunk jó hangulata, nagymértékben függött a diáktanács kezdeményezési képességétől és ötleteitől Barabás Balázs, Gál Levente, Vadász Zoltán, Boros Eszter és még sokan mások kitűnően szolgálták a diákság érdekeit.

A nagy megmérettetés a Városi Diáknapok keretében zajlott: a diákpolgármester választás és a kampány. Vadász Zoltán kampányfőnök ügyes, kitartó csapatlelkésítő munkáját bizonyította iskolánk pártjában, a M.I.R-ben, mely győztesként került ki a versenyből.

Az iskolai diáknapokon a X.B. osztályközösség a jó együttműködésről tett remek bizonyítékot. Az interaktív játékokban mindenki részt vett, és az osztályok közötti műveltségi vetélkedőt a X. B. osztályosok meg is nyerték. A XI. osztályba való felvételi lehetőséget ad a diákoknak, hogy iskolát cseréljenek. Nálunk mindenki maradni akar. A X. B. osztály tanulói között többen bizonyíthatják, hogy milyen jó gyarapodni tudásban, különösen, ha ez anyagi támogatással is jár. Az idén „gazdagabbak” lettek: Nagy Emese magyarországi tanulmányi ösztöndíjjal, Kelemen Mónika, Hominem ösztöndíjjal, Szabó Attila és Kovács László szociális- és számítógép vásárlási ösztöndíjjal. A IX. osztályban megpályázott ösztöndíjakat is folyósították.

Szakács Péter a Vasárnap című katolikus hetilap különdíját nyerte a vallási tantárgyversenyen. Dakó Beáta I. helyet nyert az európai unióról szóló városi vetélkedőn.

A hit, a szeretet és a remény erőt ad a jó folytatáshoz.

*Osztályfőnök
Popa Ioan Eneida*

XI. A. osztály

Kopogtass és megnyílnak az ajtók előtted...

„Megcáfolom a világ véleményét azzal, hogy jobb leszek a saját híremnél.” – E szavak állnak az egyik végzős diákom által átnyújtott kicsengetési kártyán. És úgy érzem, hogy e szavak a legtalálóbba az osztályomra is. Arra a XI. A. osztályra, amely, egy újabb, év végi számadáshoz érkezett. Hogy milyen eredménnyel? Én felsorolom, majd ítélkezzenek mások.

A mi tanévünk az osztály GTP-s (a krónika kedvéért Global Teenager Project) diákjainak az augusztusi magyarországi táborozással vette kezdetét. Ezt folytatták majd az iskolakezdés után a Sepsiszentgyörgyön megrendezett GTP nyílt napokon az iskolánk képviselésével, majd nehéz szívvel ugyan, de átadták a stafétabotot az alsóbb tagozatosoknak. Tették mindezt két év elsőségének a tudatában, kivívva a résztvevők és a szervezők elismerését. Erre mondják azt, hogy a csúcson kell abbahagyni.

Októberben gyorsan iskolai asztalitenisz bajnokot avattunk Feleki Ernő személyében, majd az osztály Benedek Barna és Mihály Alpár Szilárd vezényletével Eurotour címszó alatt műveltségi vetélkedőt szervezett, sikerrel.

Időközben az iskolánk névadó ünnepségén fiaink táncot lejtettek, majd a szüreti bálon is részt vettünk, akárcsak a Debrecenben megrendezett Reformátusok Találkozásán.

Évvégén Kovács Alpár és Hegyi Zoltán a tavaly kialakított cserediák program keretében egy hónapig külhoni református gimnázium diákjai voltak.

Az évet az osztályban Mikulás járással és Villy kupával búcsúztattuk, illetve Kati és Timi a szentgyházi Gyermekek Filharmoníával Magyarországon vendégszerepeltek.

Az újév kezdete ismét a sportról szólt. Ekkor zajlottak a városi bajnokságok, amelyen az osztályunk fiútagjai becsülettel kivették a részüket. De, hogy ne lehessen unatkozni, hát meg-

szerveztük a maturanduszt, László Albert pedig újabb első hely-lyel öregbítette iskolánk hírnevét a Gordiusz matekversenyen. Természetesen nem ő volt az egyetlen résztvevőnk.

Ha már az első helyeknél tartunk: Mihály Alpár Szilárd, rövidebben M.A.SZ. és Pap Kinga, szerintem Pufóka ;-), megnyerték a Valentin napi vetélkedőt. A „tévészó házaspár” című jelenet igazán figyelemre méltó volt...

Február végén rendezett farsangi bálunkra még néhány szü-lőt is sikerült becsalnunk...

A tavasz zsúfoltnak ígérkezett. Előbb Gáspárik Magdolna ta-nárnő vezetésével illendő műsorral emlékeztünk meg a március tizenötödikei eseményekről. Isten áldja érte és köszönjük!

Majd fejest ugrottunk a sulibörze szervezésének rejtelseibe, amelynek sikeressége az osztály munkáján múlt. Ez az idő-szak egyébként a kórházi látogatások (Timi és Noémi beteged-tek meg) és a matek versenyek időszaka is volt. A Kengurun va-ló bemelegítés után Albert ismét remekelt az Erdélyi Reformá-tus Iskolák közötti matekversenyen, egy újabb első helyel.

Időközben Kati és Timi most Rodostóra ment énekelni a Fil-harmóniával. Hogy miért fontos mindez? Mert a kirándulásból inspirálódva, beneveztek a „Rákócziak nyomában” című irodal-mi vetélkedőre, és Édes néném c. dolgozatukkal bejutottak a szeptemberben Sárospatakon tartandó döntőbe.

És az illő befejezése a tanévnek! Május elején Európai Uniós verseny, majd a városi diáknapokon való részvétel. És az ered-mény? Iskolánk történetében először városi diákpolgármeste-rünk van, Mihály Alpár Szilárd személyében. Lehetett volna eb-ből ennél többet kihozni?

A „Mozdulj velünk!” futóversenyen való részvétel, a hétvégi termálfürdői kirándulás, az iskolai diáknapok megszervezésé-hez és lebonyolításához való hozzájárulás, már csak hab volt a tortán, a levezetés, a tizenkettedikesek méltó elbúcsúztatása, pedig a befejezés.

Ami szintén említésre méltó, hogy tavasszal öten letették a

középfokú angol nyelvvizsgát, az ECDL vizsgákkal pedig nagyrészüket végzett.

Zárszóként pedig a Benedek Barni nevét emelem ki, hiszen az ő, egész évben számos síkon kifejtett munkája meghatározó volt iskolánk diákélete számára.

Ezek lettek volna a tények, a kocka pedig el van vetve és most lássuk az jutalmakat!

Az eredmény pedig a következő:

Benedek Barna – könyvtalvány Sógor Csaba szenátor úr részéről

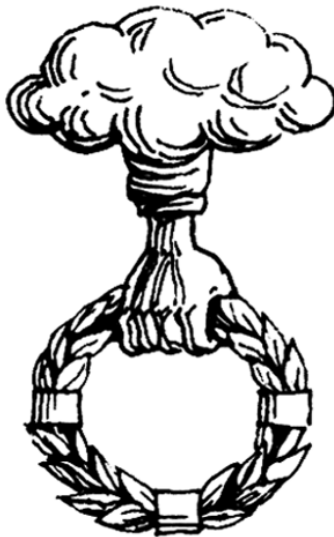
Mihály Alpár Szilárd – Ravasz László díj

László Albert – Farkas András díj

Az osztály – Kollégiumi díj

a XI.-es matek-infó osztály képviselőjében

*Vass Imre
osztályfőnök*

XI. B. osztály

*„A legegyszerűbb dolgokhoz lássatok
Adódjatok össze,
Hogy roppant módon felnövekedvén
Az Istent is, aki végtelenség
Valahogyan megközelítsetek.”*

(József Attila)

A XI. B. osztály iskolai élete a 2004–2005-ös évben osziváltással kezdődött. Nem volt könnyű feladat a Geréb Éva helyét átvenni, nyomdokain járni, de mivel már egy viszonylag jól összeszokott, közösséggé formálódott gyerekcsapatot vettem át, ez nagyon megkönnyítette a dolgomat. Az osztály nagy szeretettel, lelkesedéssel fogadott, s ennél nagyobb segítséget egy kezdő osztályfőnök nem is kaphatna. Ez a hozzáállás, fegyelem, bizalom nem fogyott, csak gyarapodott az év folyamán, s remélem, továbbra is közös munkánk biztos alapját fogja képezni.

A tanévet a XI. B-ben 27 tanuló kezdte. Most, a végén is ugyanennyien vagyunk, de közben volt egy diákcseré: Siklódi Gyöngyi családi okokból, illetve saját megfontolatlansága miatt, minden próbálkozásunk ellenére kimaradt, helyette érkezett, november 1-jétől, a kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégiumból egy nagyon ügyes, szeretetre méltó lány, Ferencz Sarolta.

Felekezeti szempontból a reformátusok vannak többségben, 18-an, van 6 katolikus és 3 unitárius diák is az osztályban. A katolikusok idén bérmálkoztak.

Október folyamán még két miskolci vendég-osztálytársunk is volt, Bartha Ráhel és Kádár Glória, akik nagyon könnyen beilleszkedtek a közösségbe, jól érezték magukat nálunk, aktívan részt vettek iskolánk életében.

Osztályunk, profiljának megfelelően inkább humán beállítottságú, sok zenész, táncos, énekes van sorainkban. Gitárosaink, énekeseink, szavalóink reneszánsz- és néptáncosaink nél-

kül szinte elképzelhetetlenek volnának iskolai ünnepségeink, rendezvényeink, mint például: a Református Középiskolák Közös Tanévnyitója szeptemberben, a szüreti bál, a karácsony, a nagykorúsítás, a farsangi bál, március tizenötödike, kicsengetés, évszáró.

Február elején szerencsésen, jó minősítéssel tudhattuk magunk mögött iskolánkban a közel egyhetes tanfelügyelői ellenőrzést, a RODIS-t, a mi osztályunkban matematika, magyar, német és biológia órákon voltak tanfelügyelők. A biológia órán történt meg, hogy Huni kicsit elkésett, nagy izgalmában nem vette észre, hogy idegenek is vannak bent, s nagy méltatlankodva, hangos mormolással elkezdte keresni a székét, amelyet közben már az egyik tanfelügyelő elfoglalt.

Bár tanulásban még lenne mit pótolni, sokan közülünk ügyeskedtek különböző jellegű egyéni- vagy csoportos versenyeken, vetélkedőkön.

Botha Zoltán jó eredményt ért el a történelem-olimpiász megyei szakaszán, valamint egyéni dolgozatával a magyarországi Csurgón is, tagja az iskola Tudász-csapatának. Bibliaismereti versenyen is részt vettek az iskola csapatával, Bekő István iskolalelkész vezetésével.

Barabás Kinga, Bunta Boróka, Ferencz Sarolta, László Ilonka, Bertalan Enikő csapatukkal második helyezést értek el a Szabó Dezső Emlékversenyen.

A reneszánsz-táncosok több helyen is felléptek iskolán kívül, Udvarhelyen, Baróton, Kolozsváron, ahol három kategóriában első díjasok lettek: a legjobb lovas jelenet, a legjobb díszlet, a legjobb előadás volt az övék.

Február végén, az Unitárius Szavaló- és Népdalversenyen jól szerepelt Szőke Zsófi, Rüszt Ákos és Ferencz Sarolta. Sarolta májusban első helyezett lett a Tanítóképzőben megszervezett *Haza a magasban* szavalóversenyen.

Izsák Huni kétszer vett részt DJ (lemezlovas)-versenyen, és második helyen végzett.

A lányok közül többen sportolnak, kosár-vagy kézilabdáznak, rendszeresen részt vesznek az iskolai bajnokságokon.

Mivel a közösségformálás egyik fontos tényezőjét képezik a kirándulások, ezekről is írnék pár sort. A két szokásos iskolakirándulás mellett, az osztály nagy részével egy-egy feledhetetlen hétvégét töltöttünk Homoródon, illetve a szentegyházi termálstrandon. Bánhatja, aki nem jött! Homoródon a sí, szánkó, a lovaglás volt a menő, a termálon a tiszta víz, a csodás napsütés tette feledhetetlenné az élményt! Esténként énekeltünk, meséltünk magunkról, közelebb kerültünk egymáshoz.

Néhányan részt vettek a reformáció-napi budapesti iskolakiránduláson is, melynek keretében egész napos rendezvénnyel ünnepeltünk a Sportarénában, a Kárpát-medence református tanulóival, óvodástól középiskolásig.

A természetet kedvelők Kacsó Péter tanár úrral a Fogarasi Havasok szépségeiben gyönyörködhettek egy iskolai kirándulás alkalmával.

Márciusban a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium csendes napjain képviseltük iskolánkat, három diákkal, akik erről így számolnak be: „Egész napra szóló tevékenységek voltak, amelyeken szívesen vettünk részt. Figyelmet és érdeklődést keltő áhítatokat tartottak reggel és este. Az egyik érdekes vetélkedőn csapatunk első lett. Fontosnak tartjuk az ilyen rendezvényeket, ahol találkozhatunk más református kollégistákkal, élményeket, tapasztalatokat oszthatunk meg, erősíthetjük egymást tudásban, hitben egyaránt.”(Fábián Csilla, Szőke Zsófi, Rüszt Ákos)

Az iskolához tartozás tudatát más jellegű rendezvények is erősítették, ilyen volt például a Sulibörze, amelyen tizenegyedikeseink nagy lelkesedéssel, meggyőzően mutatták be, reklámozták iskolánkat.

Még bőven lenne, amit mondani rólunk, arról, amit ebben az évben együtt tettünk, de mindent nem lehet besűríteni egy ilyen beszámolóba. Befejezésül csak a mottóul választott idézethez térnék vissza. Számomra a tanítás-nevelés fő feladata, a közös-

ségi munka lényege a fenti idézetben rejlik. Külön-külön bármily értékesek is lennénk, olyanok vagyunk, mint az 1, se nem osztunk, se nem szorzunk, de ha összeadjuk magunkat, értékeinket, akkor talán Isten végtelenségét is megközelíthetjük.

Lőrincz Mária
osztályfőnök

XII. A. osztály

„Egyszer vagyunk tizenkettedikesek!”

Ha számoltuk volna, hogy melyik az a mondat, amelyik leggyakrabban hangzott el szervezési kérdések, kirándulástervezés, közös programok előkészítése kapcsán, akkor biztos, hogy a fenti mondat került volna ki győztesen. A diákok megérezték, hogy ez az utolsó olyan középiskolás év, amikor még kihasználhatják, kiélvezhetik a diákéletforma szabadságát, önfeledtségét, új élményekkel gazdagíthatják diákéletüket, élvezhetik az osztályközösség által nyújtott biztonságot, az összetartozás érzését, melegségét, hogy majd a ballagási csengő lelkükben ne a lehetőségek kihasználatlanságának hiányérzetét találja, hanem az élményekkel teli bölcs elégedettség nyugalmát.

Mint osztályfőnök, szerettem volna minél több időt tölteni az osztállyal, többet beszélgetni nagy dolgokról és semmiségekről, bátorítani őket céljaik, álmaik megvalósítására, kirándulni, szórakozni, együtt szervezni, tervezni. Az iskolai év végének közeledtével úgy érzem, ezt sikerült is megvalósítanom. Ebben nagyon sokszor értő társam volt az osztály legtöbb tagja. Akik pedig tartózkodtak, azokat a fenti varázsmondat alaposabb megfontolásra készítetett.

Lelkesen részt vett az osztály az év eleji iskola-ünnepség előkészítésében, a kilencedikes diákok beavatását célzó gólyabál megszervezésében, melynek következtében megismerhették a diákok a rendezvényszervezés csínját-bínját.

November közepén került sor a kolozsvári osztálykirándulásunkra, amelyet már nagyon rég terveztünk. Mivel ebben az évben sokat foglalkoztunk osztályfőnöki órákon a továbbtanulás, pályaválasztás kérdésével, fontosnak tartottam, hogy ellátogassunk és töltsünk pár napot valamelyik jelentősebb erdélyi egyetemi központban, mert más csak hallani az egyetemista élet fontosabb helyszíneiről, és más érzés ott lenni, beülni egy előadóte-

rem padjaiba, sétálni a Házsongárdban, megismerni a városközpont híres épületeinek történetét, templomokat, színházat és természetesen egy-két igényesebb szórakozóhelyet. Egyetemistákkal, tanársegéddel beszélgetve megismerték az egyetemi év szerkezetét, a „creditpontrendszer” szabályait, szemináriumok, kollokviumok, kurzusok rendszerét, ösztöndíj- és lakás-lehetőségeket, stb. Sikerélményként könyveltem el, hogy belekóstolva egy kicsit az egyetemista életformába, sokakban megerősödött a továbbtanulási vágy, eddig elképzelt vágyaik formát, teret nyertek, konkretizálódtak.

A félév vége fele már a legtöbben tudták, merre tovább, és hétről hétre jobban tudatosult az érettségi vizsgák rohamos közelsége...A tanulási kedv azért még hagyott kívánni valót maga után, de a félévet sikerült az eddigi legjobb osztályátlaggal zárni: 8,95. Kilenc diáknak volt 9-esen felüli eredménye, tanulmányi jutalomban részesült: I. Józsa Csilla, II. Todor Emese, III. Csegi Mihály, IV. Kiss Ildikó, az osztály szervezési kérdéseiben jártas Márton Emőke aktivitása miatt kapta a díjat. Így köszöntött ránk a karácsony és az új év....

Január folyamán immár hivatalosan is nagykorúnak mondhatták a legtöbben magukat és egy emlékezetes iskolai ünnepség keretében megünnepelhattük ezt az eseményt.

Az iskola diákjai a februári szüneteken már a Sulirádió zenéjére „pihentethették” a tanórán kifáradt agysejtjeiket. Ahhoz, hogy ez technikailag jól működjön, sokat segített az osztályból Barabás Sándor és Littasi Csaba aktív közreműködése.

Ha szól a zene, akkor már táncra is lehetett perdülni! Így tett a lányok közül Barabás Annamária, Barabási Beáta, Fülöp Melinda, Józsa Csilla, Kiss Ildikó, Kelemen Orsolya, Miklós Tímea, Todor Emese és Vass Éva, akik megalakítva a *Felekezeti Mandarin* moderntánc csoportot, a második díjat hozták el a Városi Táncversenyről.

Az iskolai tevékenység és az érettségire való készülődés mellett még maradt idő hobbiknak is hódolni: festeni, rajzolni, kosarazni, kézilabdázni, kísérletezgetni, verset írni, dalokat sze-

rezni. Gáspáry Zsoltra, aki a Teargas együttes egyik frontem-
bere, nagyon büszkék vagyunk, amikor koncertezni, énekelni lát-
juk. Székely Katalin rajzai gazdagították az iskola újságának ol-
dalait, de még versenyeken is előkelő helyezést értek el.

Az informatika és vallásvizsgák már megízleltették az érett-
ségi vizsga izgalmát, hangulatát, és figyelmeztették őket az egy-
re fogyó iskolai napokra. Sokat beszélgetünk az érettségiről, a
vizsgadrukk leküzdéséről, pozitív hozzáállásról, az ötéves talál-
kozóról, terveikről.

És már itt van a június, az éneklések, javítások, összegzések,
búcsúzások napjai, nekem pedig egyre jobban elszorul a szívem,
miközben az utolsó osztályfőnöki órára gondolok. Látom rajtuk
a félelmet, kíváncsiságot, olykor tanácstalanságot, de az érettsé-
get is a továbblépésre. Pár nap választ el a ballagási ünnepsé-
gtől, és biztos vagyok benne, hogy az együtt töltött évek emléke
sokszor melegíteni fogja szívüket, mert jó kis csapat voltunk, azt
hiszem...

Hiányozni fogtok, visszavárunk!

Egy kelta áldás szavaival engedlek el: „...Amíg újra találko-
zunk, hordjon tenyerén benneteket az Isten!”

*Szalay Zsuzsanna
osztályfőnök*

XII. B. osztály

Bánatok

Kissé szomorú a végzős osztályfőnök élete. Gyümölcseit megérleli, útjára bocsájtja diákjait, és gyakran felkapaszkodik az emlékezés tornyába s vissza-visszapillant az elmúlt négy évre. Sok-sok együtt töltött óra hangulata kovácsolt össze bennünket.

Az első osztályfőnöki óra zenés, gitáros, vidám hangulata, a szülők jelenléte, ... a vigyázz jól, mert a város ... félelme és riadalma is benne volt ebben, az enyémé és az édesanyáké, akik féltve engedték el gyermekeik kezét, vajon hogyan alakul életük itt, ezután... De benne volt a bizalom is a felekezeti iskola iránt, az a gondolat, hogy itt a hit láthatatlan szálai kapcsolják össze majd a gyermeki lelkeket.

És következett a sokszínű élet az iskolában, mint a színes kaleidoszkóp,- tanulás, kirándulások, ünnepek, ünneplések, versenyek, vizsgák, pályázatok.

A tanulás mindennapos fárasztó munkája után kirándulások következtek. Kilencedik osztályban pályáztunk a Julianus programban s így egyhetes nyári táborozáson vettünk részt Debrecenben. A város és Hortobágy szépségeivel ismerkedtünk.

X.-es korunkban a debreceni testvérosztályunkkal a Hargitára kirándultunk. XI.-ben téli kiruccanást szerveztünk Homoródra – megannyi jó alkalom az együttlétre, a kikapcsolódásra. Az idei tanév első hetében osztályunk vendégei voltak a mezőtúri Szegedi Kis István Református Kollégium diákjai, akikkel Farkaslakára, Szovátára, Parajdra kirándultunk, majd együtt ünnepeltük a református iskolák közös tanévnyitóját.

Szívesen emlékezünk közös műsorainkra, szerepléseinkre. Amellett, hogy minden évben a vallásos ünnepeket irodalmi műsorokkal ünnepeltük, évente farsangi bálokat szerveztünk, ahol mindig volt valamilyen humoros, vidám szereplésünk is. Iskolánk néptánc csoportjában több diákunk is táncolt: László Anna

Boróka, Gagy Réka, Kóbori Timea, Papp Emőke, Simó Annamária, Lázár István, Tófalvi Tamás.

Tamás Levente és Tófalvi Tamás szép versmondásukkal tették szebbé ünnepeinket, Levente hegedűjátékával is felejthetetlen élményeket nyújtott. A Tudász versenyen ismét III.-ik díjat nyert csapatunk: Lázár István, Tófalvi Tamás és Papp Emőke.

Papp Emőke a Református Iskolák Természettudományos Konferenciáján, amit hagyományosan Csurgón szerveznek, néprajz tárgykörben I. díjat nyert az idén.

Az idei év a tanulás éve kellett volna legyen, persze nehezen hittük el, hogy az érettségi sólyomszárnyakon közeleg... Persze azért voltak ismételtető programok, keményebbre tervezett felmérők, eredményesebb vagy kevésbé sikeres témazáró dolgozatok, és évközi megmérettetések, voltak örömök ... és persze bánatok is. Szomorúságok amiatt, hogy hamarosan szétválnak útjaink, mint ijedt madárraj sejtettük a kicsengetés felemelő élménye mögött ott settenkedő borzalmat is – lehet csak tényleg 5, 10, 20 év múlva találkozunk ...S közben már mindenünkben egy új lehetőség, egy új egyetemi város hangulata villant fel, ahol majd tanulmányait folytatja. A nagybetűs Élet még egyáltalán nem ijesztett, csupán a felnőttek kitalációjának tűnt, hiszen még ott volt mellettünk, alattunk, körülöttünk az iskola, a hit, a szülők szeretetének védőhálója ...Háló, amely kivédte sokszor az el-lenszelet, irányítgatott a helyes úton, óvott, pátyolgatott, feltartotta a figyelmeztető mutatóujjat, összevonta a szemöldököt – mikor mire volt nagyobb szükség ... Éreztük mindannyian, ezután más világ kapui nyílnak, de mégis a búcsúzó énekek kaparták a torkokat, kibuggyantották a könnyeket, összeszorították a szíveket, és erősen hittük a viszontlátás távoli, visszahívó erejét.

Elbocsátottuk végzőseinket, Isten féltő szeretete kísérje őket útjaikon, batyuikban a hagyományos útravalók mellett ott vannak a szellemi értékek is, amelyeket a négy év alatt gyűjtögettek össze. Kívánunk mindannyiuknak sikeres életutat.

*Sándor Judit
osztályfőnök*

2004–2005-es tanév nyilvántartó

Tanárok:

Tókécs Zsolt – igazgató
Popa Ioan-Eneida – aligazgató
Bekő István – iskolalelkész
Antal Sándor – magyar
Borbáth Szócs Nóra – angol
Felszeghi Elemér – fizika
Fülöp Gábor – lelkipásztor
Gáspárik Magdolna – német
Geréb Péter – matematika
Harmath Zita – művészettörténet
Kacsó Péter – földrajz
Kálmán-Ungvári Kinga – filozófia
Kész Zsuzsanna – fizika
Kovács Emőke – biológia
Laczkó Imola – kémia
László Zoltán – zene
Lőrincz Edit – informatika
Lőrincz Elek-Előd – informatika
Lőrincz Mária – román
Mózes Csongor – közgazdaságtan
Pál Júlia – angol
Sándor Judit – magyar
Sebők Tihamér – latin
Szabó Sarolta – német
Szalay Zsuzsanna – pszichológia
Tuzson Zoltán – matematika
Vass Imre – testnevelés

Alkalmazottak:

Vass Ildikó – titkárnő
Demeter Judit – könyvelő
Birtalan Edit – takarítónő
László Vilma – takarítónő
Lázár Dezső – karbantartó

Diákok

IX. A.

Osztályfőnök: Kacsó Péter

Diákok:

Ambrus Emőke
Balázs-Gudor Katalin
Bán Ildikó-Csilla
Barabás Gergely-Csaba
Bencze Béla
Berki Attila
Botorok Attila
Fancsali Csaba
Fülöp Attila
Fülöp Sándor
Gál Előd
Izsák Szilárd
Kóbori Lehel
Koffol Tamás
Kosza Hunor
Kovács Hajnal
László Ildikó
Lőrincz Csaba
Lukács Adél
Mag Ildikó
Magyari Gizella

Mihály Zoltán
Molnár Lóránt
Pál András
Pál Enikő
Straub Klaus-Dániel
Szente Barna
Tamás Tímea
Tófalvi Zsolt

IX. B.

Osztályfőnök: Szabó Sarolta

Diákok:

Bálint Botond
Bálint István
Bartha-Simon Zsombor
Bokor Mária-Magdolna
Botos Kinga-Berta
Burszán Andrea-Szilvia
Egyed Tünde
Elekes Renáta
Fazakas Orsolya
Feleki Izabella
Fülöp Sándor
Gazner Andrea
Gidó Emese
György Emőke
Hegyi Tímea
Kelemen Zsuzsánna
Kovács Katalin
Majlát Gyöngyi
Paizs Anna
Pál Alpár
Pál Zsuzsánna
Pálfi Imola
Parajdi Zita

Rus Adrienn-Timea
Szabó Attila
Szélyes Ildikó
Tompos Erika-Emőke
Tornai Gyöngyi-Bernadett
Vajda Csaba
Vaszi Éva

X. A.

Osztályfőnök: Laczkó Imola

Diákok:

Árgyó Botond
Bálint Zoltán
Bözödi Timea
Csata Andrea
Csiki Dalma
Csomor Renáta
Elekes Csaba
Focşa Gabriella
Fülöp-Székely Botond
Káló Annamária
Kocsis Timea
Lőrincz Etelka
Marosi Melánia
Márton Melánia
Mátyus András
Molnár Zsuzsánna
Pál Melánia
Páll Anna-Mária
Parajdi Rita
Ráduly Ildikó
Rózsa Sarolta
Séra Mónika
Simó Emőke
Szabó Zsolt

Szélyes Csaba
Szócs Mónika
Tófalvi Enikő
Ürögdi Lóránt
Vass Orsolya
Virginás Beáta

X. B.

Osztályfőnök: Popa Ioan-Eneida

Diákok:

Antal Levente
Bakk Loránt
Bakos Zsuzsanna
Balácsi Zsuzsánna
Barabás Balázs
Baritz Kinga
Bence Szidónia
Boros Eszter
Csapó Izabella
Dakó Beáta
Fábián Kinga
Gál Levente
Golicza Réka
Kelemen Mónika Kinga
Kovács László
Kuron Gyöngyike
Mátéfi Edit
Molnár Levente
Nagy Domokos Barna
Nagy Emese
Orbán Linda Brigitta
Pál Éva
Pálfi Timea
Pap Katalin
Rațiu Leontina

Simu Monica
Szabó Attila
Szabó Enikő
Szakács Péter
Tamás Annamária
Tóth István
Vadász Zoltán

XI. A.

Osztályfőnök: Vass Imre

Diákok:

Ambrus Timea
Bálint Tibor
Benedek Barna
Croitoriu Ciprian
Csata Attila
Derzsi-Katona Emőke
Feleki Ernő
Fülöp Ede
Gidó Hajnal
Hegy Zoltán
Kerestély Attila
Kovács Alpár
Kovács Hajnalka
Kovács Szabolcs
László Albert
Mihály Alpár Szilárd
Németi Katalin
Pap Kinga
Papp Timea
Sarkadi Noémi
Somorai Hajnal
Szabó Lóránt
Szakács Levente
Szász Zsuzsa

Tóth Pál Lehel
Vass Ildikó
Vass Noémi

XI. B.

Osztályfőnök: Lőrincz Mária

Diákok:

Barabás Kinga
Bencze Klaudia
Bertalan Enikő
Biró Ildikó
Botha Zoltán
Bunta Ágnes Boróka
Elek Annamária
Fábián Csilla
Fancsali Zsuzsanna
Ferencz Sarolta
Gerczui Ilonka
Györfi Zsuzsa
Hermann Réka
Hodgyai Ildikó
Ilyés Zsuzsa
Izsák Hunor Árpád
Jakab Éva
Káló Csilla
László Ilonka
Mihály Renáta
Mika Erika
Patkó Ágnes
Rácz Floreán Ákos
Rüsz Ákos
Szóke Zsófia
Tóth Kincső
Vayda Zsombor Kadosa

XII. A.

Osztályfőnök: Szalay Zsuzsanna

Diákok:

Balázs Ferenc

Barabás Anna Mária

Barabás Sándor

Barabási Beáta

Csegzi Mihály

Dávid Attila

Erkedi András

Fülöp Melinda

Gáspáry Zsolt

Györfi Levente

Jakab András

Józsa Csilla

Kelemen Orsolya

Kiss Ildikó

Lazár Zoltán

Littasi Csaba

Márton Emő

Miklós Timea

Székely Katalin

Todor Emese

Vajda Zita

Vass Éva

XII. B.

Osztályfőnök: Sándor Judit

Diákok:

Ambrus István

Bertalan Lajos

Bokor Anna

Dámó Blanka

Dénes Attila

Fülöp Gábor

Gagy Réka
Gidó Tünde
Golicza Laura
Jakab Ir n
Kapás Izabella
Kóbori Timea
Kovács Katalin
Kovács Viola
László Anna
Lázár István
Papp Emőke
Papp Melinda
Simó Annamária
Szélyes Erzsébet
Tamás Enikő
Tamás Levente
Tófalvi Tamás
Tordai Imola
Vass Izabella
Vetési Zsolt
Zilahi Szilárd
Zsombori Noémi

2005- s felvételin bejutottak névsora

Matematika-informatika szak:

Sz cs K. Barna – 9,48
Nagy M. Hajnal – 9,47
László D. L r nd – 9,2
Sándor F. Timea – 9,17
Mircse M. Tünde Emőke – 9,05
Pál S. Róbert – 9,03
Szász G. István Attila – 9,03
Szigyártó L. Réka – 8,99
Bakó L. Lajos Tamás – 8,92

Makai J. Szende – 8,91
Szélyes C. Enikő – 8,9
Mihályi K. Renáta – 8,87
Berze G. György – 8,86
Szigyártó L. Szilvia Erzsébet – 8,82
Antal M. Melinda – 8,82
Nagy E. Tímea Viola – 8,81
Kerestély J. Hunor – 8,8
Bordi L. László Lehel – 8,79
Tamás-Nagy Z. Emőke – 8,79
Streza L. Andrea – 8,79
Fazakas M. Botond – 8,79
Kálmán G. György László – 8,79
Sándor D. Kinga – 8,78
Liszkovics J. Kata – 8,77
Szóts Z. Levente – 8,76
Kovács I. Emőke – 8,76
Miklós D. Imre – 8,75
Waum I. Konrád Hunor – 8,74

Teológia-filológia szak:

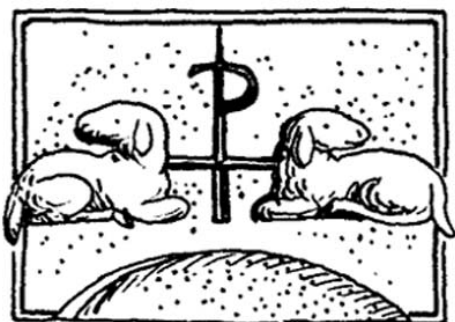
Zsombori A. Katalin – 9,18
Kristály L. László Zsolt – 9,16
Orbán C. Biborka – 9,15
Lukács A. Tünde – 8,84
Orbán G. Levente – 8,83
Fülöp K. Ildikó Gabriella – 8,76
Fazakas F. Ferencz Hunor – 8,68
Amdrási C. Hanna – 8,62
Biás A. Izabella – 8,62
Szász V. Előd Zoltán – 8,61
Mester M. Johanna – 8,53
Pintea-Sándor D. Hanga – 8,36
Bálint G. György Szabolcs – 8,31
Nagy S. Ágnes – 8,26

Joó Z. Emőke – 8,24
Tarcsafalvi L. Beáta – 8,24
Jakab M. Timea – 8,12
Árus A. Delinke Boglárka – 8,11
Péter K. Emőke – 8,09
Györfi A. Gyöngyike – 8,08
Bálint G. Géza – 8,07
Gergely G. Zsófia – 8,07
Fülöp F. Szende – 8,03
Kovács L. Zsuzsánna Réka – 8,03
László G. Előd Emil – 8,02
Mester D. Éva – 8,02
Fazakas Z. László – 8
Pál I. István – 7,98
Kovács C. András Péter – 7,98

V. osztályba beiratkozottak névsora

Abrám Mónika
Antal Arnold
Antal Zoltán
Bálint Attila
Bándi Ferenc
Bedő Réka
Béla Erika
Bordi Sarolta
Czintos Beatrix
Debreci Csaba
Ferenczy Lajos
Kenyeres Edina
Kubanek Éva
Lajos József
László Noémi
Lukács Anita-Orsolya
Magyari László-Zsolt

Molnár Attila
Pál Emőke-Anita
Sándor Mátyás-István
Simó László
Simó Zsolt
Sipos Polixénia-Réka
Szócs Attila-Szabolcs
Ülkei Beáta
Ülkei Timea
Vágási Réka
Vitályos Réka

Matematikában is vannak már jó eredményeink

Az előző évek hagyományait folytatva, a 2004–2005-ös tanévben is közel száz diákunk fizetett elő a MatLap ifjúsági szakfolyóiratra főként azzal a céllal, hogy intenzívebbé tegyünk a matematikai feladatmegoldást. Ebből kifolyólag a MatLap feladatmegoldók versenyébe a X. osztályos tanulók mellé IX. osztályos tanulók is bekapcsolódtak, és az eredményeik alapján, a következő tanulók neve meg is jelent a MatLap hasábjain: Berki Attila, Kosza Hunor, Lőrincz Csaba, Tamás Tímea, Bán Ildikó Csilla a IX. A. osztályból, Árgyó Botond, Bözödi Tímea, Csomor Renáta, Káló Annamária, Mátéfi Edit, Mátyus András, Páll Anna-Mária, Pál Melánia, Ráduly Ildikó, Séra Mónika, Simó Emőke a X. A. osztályból.

Ugyancsak hagyománnyá vált, hogy tanulóink rendszeresen részt vesznek a „Kenguru” elnevezésű, nemzetközi kiterjedésű matematikai versenyen. Az idén 44 tanuló vett részt, a legjobb eredményeket a következő tanulók érték el: Berki Attila (107,25 p); Bencze Béla (99,75 p); Lőrincz Csaba (99 p) a IX. A. osztályból, László Albert (90,75 p) a XI. A. osztályból; Tófalvi Zsolt (82,50 p) és Molnár Lóránt (80 p) a IX. A. osztályból.

Örömmel mondhatjuk, hogy a 2004–2005-ös tanév egészen *gazdag volt az eredményekben*, ugyanis a „Gordiusz” elnevezésű, az anyaország által szervezett matematikai versenyen résztvevő 28 tanulónk közül 5 diákunkat díjazták a csíkszeredai ünepségen, név szerint: Bencze Bélát, Berki Attilát a IX. A. osztályból, Árgyó Botondot a X. A. osztályból, László Albertet a XI. A. osztályból, Csegi Mihályt a XII. A. osztályból.

Az eredményeik: Bencze Béla 6. helyezés 99 ponttal a gimnáziumi kategóriában és 7. helyezés a gimnáziumi + speciális matematika összetett kategóriában. Berki Attila 7. helyezés 97 ponttal a gimnáziumi kategóriában és 10. helyezés a gimnáziumi

mi + speciális matematika összetett kategóriában. Árgyó Botond 3. helyezés 80 ponttal a gimnáziumi kategóriában és 11. helyezés a gimnáziumi + speciális matematika összetett kategóriában. László Albert 1. helyezés 110 ponttal a gimnáziumi és 2. helyezés a gimnáziumi + speciális matematika összetett kategóriában. Csegi Mihály 1. helyezés 100 ponttal a gimnáziumi és 3. helyezés a gimnáziumi + speciális matematika összetett kategóriában. Annak ellenére, hogy két 1. helyezést ért el tanulóink volt, sajnos egyik sem jutott tovább a Pécsen megrendezett döntőre, ugyanis az illető kategóriában nem vett részt legalább 50 versenyző (a XI. osztály gimnáziumi kategóriájában 49 versenyző volt). Még jó eredményeket értek el: Sente Barna IX. A. oszt. (90 pont), Fülöp Sándor IX. A. oszt. (89 pont).

Tanulóink a 2005. április 22–24 között Sepsiszentgyörgyön, a Székely Mikó Kollégiumban megrendezett „AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS KOLLÉGIUMOK I. MATEMATIKAI VERSENYÉN” kimagaslóan jól szerepeltek. A versenyre meghívtak az ország összes református kollégiumából évfolyamonként 1-1 tanulót a IX., X. és XI. osztályokból. A résztvevő iskolák a következők voltak: Zilah, Kézdivásárhely, Szatmárnémeti, Nagyvárad, Kolozsvár, Nagyenyed, Székelyudvarhely és Sepsiszentgyörgy református kollégiumai, valamint Székelykeresztúr unitárius gimnáziuma. A székelyudvarhelyi Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnáziumot Tuzson Zoltán felkészítő tanár kíséretében a IX. osztályos Bencze Béla, a X. osztályos Árgyó Botond és a XI. osztályos László Albert képviselte.

A már több versenyen is résztvevő tanulóink ezúttal is jó eredményeket értek el: a IX. osztályos tanulók között Bencze Béla III. helyezést, a XI. osztályos tanulók között László Albert I. helyezést ért el. Így a Baczkamadarasi Kis Gergely Gimnázium, a résztvevő 9 gimnázium közötti rangsorolásban a 2. helyen szerepelt.

Gratulálunk mindazon tanulóinknak, akik a matematika bármilyen területén elért jó eredményeikkel hozzájárultak az iskolánk hírnevének öregbítéséhez, az elkövetkezőkben is további

jó munkát kívánunk, és minél eredményesebb részvételt a versenyeken. Ugyanakkor nagyon reméljük, hogy az elért eredmények továbbra is ösztönözni fogják iskolánk más tanulóit is hasonló, és ennél jobb eredmények elérésére!

Tuzson Zoltán
matematika tanár

A Diáktanács beszámolója 2004–2005

Ezt az évet is eléggé nehézkesen kezdtük, de a második félévre mindent, amit terveztünk, meg is tudtunk valósítani, kisebb nagyobb hiányosságokkal.

Az év elejétől a diáktanács nagyon belelendült a munkába. Már rögtön az év elején egy nagy összefogásnak lehettünk tanúi, amikor diákok és tanárok együttes erővel előteremtették a Suli-rádió alapjaihoz szükséges anyagi feltételeket. Ezután következett a fizikai megpróbáltatás, amit szerintem mindenki nagyon szívesen vállalt (pl. a hangfalak és vezetékek felszerelése), de a vége volt a legjobb, amikor meghallotta az egész iskola a dobokból kiszűrődő hangokat. Az elején még nem volt minden rendben, mert kölcsönként erősítővel kellett működjünk, de idővel ez is megoldódott.

Az év elején az igazgató úr egy remek ötlettel keresett meg minket: a diáktanács kapott egy külön termet, melyet saját céljainak megfelelően használhat. Ez újabb lendületet adott tevékenységünknek, heti egy alkalommal már ülésezni is tudtunk. Új nevet, adtunk a diáktanácsnak, a hagyományokhoz híven a REDIP-et (Református Diák Presbitérium).

Évközben még sok szervezni valónk volt, s bár a második félév is nagyon hamar eltelt, ez nem szabott határt az embereknek, olyan eredményeink voltak, mint még soha az újraalakult kollégium életében, például iskolánk diákja lett a diákpolgármester.

A diáknapiakat a Kis Gergely ünnepséggel szerettük volna egybehangolni, de sajnos a Városi Diáknapiak ugyanabban az időben zajlottak, így muszáj volt elhalasztani egy hónappal, de majd az elkövetkezendő években ebben is szeretnénk egy hagyományt teremteni és a Kis Gergely Napokat megpróbáljuk Gergely-nap körülre időzíteni.

Végezetül a diákpresbitérium nevében szeretnék elbúcsúzni

a tizenkettedikesektől, sok sikert kívánva nekik. Azt hiszem ilyen iskolaközösségekben többet nem lesz részetek, de ne feledjétek, az iskola mindig visszavár!

Benedek Barna-Imre
A REDIP elnöke

Cserediák program

Egy félév Budapesten

A Reformatio Hungarica alapítvány pályázatát elnyerve egy fél-évet Budapesten tanulhattam a Baár-Madas Református Gimnáziumban.

A készülődés során számtalan kérdés megfogalmazódott bennem: vajon milyen ott az élet? milyenek az emberek? – és persze sok más egyéb is. A nagy izgalom és készülődés közben érkezett az indulás napja, a búcsúzás órája, és már indult is az autóbusz az állomásról.

Mikor megérkeztem, úgy éreztem, hogy egy másik világon ébredtem fel: teljesen más emberek, a nagy tömeg, a rengeteg utca, a nagy épületek és számos más dolog, amitől az ember első ránézésre megijed.

Első nap ismerőseim bemutatták a város egy részét, és persze megkerestük a gimnáziumot és bentlakást.

Másnap nagy izgalommal indultam el, hogy beköltözök a bentlakásba. Mikor megérkeztem, megismerkedtem az internátusvezetővel és egy pár diákkal, majd kiadták a szobákat és mindenki beköltözött a sajátjába. A további ismerkedés a szobákban folytatódott, majd este az egész bentlakás diákságával. Mindenki nagyon kedves volt hozzám, rengeteg kérdésre kellett válaszolnom, és pár hét alatt jól megismertük egymást. Van, akivel jó barátság is szövődött.

A következő kihívást az első iskolanapok jelentették, hisz akkor még nem ismertem osztálytársaimat. Pár nap alatt megismertem mindet. Itt is rengeteg kérdés és kedvesség ért: diákról, tanárról egyaránt.

Majd jöttek a szürke hétköznapok, a tanulás, vagyis mindaz, aminek jönnie kellett. Eleinte minden kissé szokatlan volt, a szokások, a jegyek, a tanárok.

Ottlétem során sok kiránduláson vettem részt, hol az iskolával, hol az ott szerzett barátok társaságában. A napok egyre csak teltek: sulis, aztán a hétvége.

Az új környezetet pár hónap alatt sikerült megszokni. Igaz, akkor már a búcsú gondolatával telt az idő, hiszen hetek, majd csak napok, órák és pillanatok maradtak ottléteimből. Rövidesen ismét az autóbuszon ültem azzal a gondolattal: „mindenütt jó, de legjobb otthon!”

*Nagy Emese
X. B.*

Látogatásunk Erdélyben

Iskolánkban lassan már hagyomány, hogy minden évben csere-diákok látogatnak el erdélyi testvérgimnáziumainkba. Mi is így jutottunk a lehetőséghez, hogy három hetet a székelyudvarhelyi Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnáziumban töltsünk. Egy percre sem volt kétséges, hogy Udvarhelyre választjuk, hiszen sok jót hallottunk már róla. A tavalyi program keretében már megismerhettünk az iskolából két kedves lányt, Bertalan Enikőt és Jakab Évát, és az Udvarhelyről hazaérkező osztálytársaink is remek tapasztalatokról számoltak be.

Már maga az utazás is nagy élmény volt, a vonatból tisztán láthattuk a szívet melengetően szép erdélyi tájat. November 8-án este érkeztünk meg Székelyudvarhelyre, ahol a vendéglátó családjaink meleg szeretettel fogadtak bennünket. Minden jóval elláttak és mindenben segítettek bennünket a 3 hét alatt. A városban is hamar otthon éreztük magunkat, bármerre jártunk, barátságos emberekkel találkoztunk. Az időjárás is meglepetést szerzett számunkra, hiszen nálunk nagyon ritka, hogy november elején havazzon. De nagyon élveztük a hógolyózásokat, és a város is gyönyörű volt fehér lepelbe burkolózva.

Az iskoláról is nagyon jó benyomásokat szereztünk. Kisebb ugyan, mint a miénk, de ezért sokkal otthonosabb is. Barátság-

gos, jókedvű környezet, ahol mindenki ismeri a másikat, így szinte tényleg olyan, mint egy nagy család. Az órák jó hangulatban teltek, különösen a tanárok hozzáállása tetszett, sokat énekelünk, zenét hallgattunk, filmet néztünk, sőt egyik irodalomórán néhányan előadtak egy jelenetet a trójai mondakör egyik történetéből. Persze azt is élveztük, hogy nem kell tanulnunk, de jó élmény marad, hogy egész jól helytállunk a földrajz dolgozaton. Az osztálytársaink is kedvesek voltak, bár az elején nem ment olyan jól a beilleszkedés, de a végére annál szorosabb barátságokat kötöttünk és szívesen maradtunk volna még.

Számtalan programon vettünk részt, például egy EU-ról szóló versenyen, jól szórakoztunk az iskolai és a városi gólyabálkon (sokkal jobb volt, mint a miénk, otthon tanácsolni fogjuk, hogy jövőre nálunk is ilyen legyen), voltunk színházban, a magyar tanárnőnknek köszönhetően pedig megnézhattunk egy kiállítását, és bejuthattunk a helyi ferences rendi kolostorba. Sajnos a rossz idő miatt nem tudtunk mindenhova eljutni, ahova szerettünk volna, például a Budvára és a Hargitára, de nyáron biztosan bepótoljuk. Jó volt bekapcsolódní a református gyülekezet „tini”-ébe, ahol úgy éreztük magunkat, mintha mindig is ide jártunk volna. Nagyon örültünk az egyik osztálytársunk, Elek Annamari meghívásának, hogy menjük el hozzájuk Farcádra. Így egy napot ebben az Udvarhely melletti kis faluban is eltölthettünk, és részesei lehettünk egy kedves család életének. Friss házi tejet ittunk, és búcsúzaskor mindketten kaptunk egy horgolást, amit Annamari nővére készített.

Nem csalódtunk a székely vendégszeretetben, Udvarhelyen töltött napjaink alatt házigazdáink a legjobb ellátásban részesítették bennünket. Azóta is emlegetjük azokat a finom ételeket, a zakuszkát, a túrós csuszát, a hársfateát és borvizet. Nem felejtjük el a Jakab és Szakács családnál töltött napokat, nagyon hálásak vagyunk mindenért. Számtalan kedves embert ismerhettünk meg, például a Dávid család tagjait, akik segítségével a zord idő ellenére is eljutottunk a Szejkére, Bekó István lelkipásztorral és kedves kis családjával Korondon és Far-

kaslakán jártunk. Sokat köszönhetünk még az iskola tanárainak, főleg Sándor Judit néninek, aki minden napra kitalált nekünk valami kedves meglepetést. Hosszú lenne felsorolni, hány jó fej emberrel kötöttünk igaz barátságokat. Búcsúzáskor annyi ajándékot kaptunk, hogy alig bírtuk hazavinni a csomagjainkat. Különösen az osztályunktól kapott kis székykapuknak örültünk, amelyekről mindig az Erdélyben kapott rengeteg kedveség és szeretet jut eszünkbe.

Otthon annál megrendítőbb volt szembesülni a december 5-i népszavazás körül kialakult helyzettel. A végeredménye pedig még jobban lesújtott bennünket, mert azzal hogy eltölthettünk itt egy majdnem egy hónapot, szinte már idetartozónak éreztük magunkat. Megtapasztaltuk az itteni lelkületet, részesei voltunk az életüknek, kultúrájuknak, szokásaiknak és problémáiknak, láttuk a harcot, amit a magyarságuk megőrzéséért folytatnak. Bárcsak tehettünk volna valamit ez ellen a nemzeti tragédia ellen!

Biztosak vagyunk benne, hogy az otthoniak nem lettek volna ilyen közömbösek és elutasítóak testvéreik, az erdélyi magyarokkal szemben, ha minden magyar eltöltött volna egy olyan csodálatos hónapot Erdélyben, mint mi. Köszönjük!

*Bartha Ráhel és
Kádár Glória*

A miskolci cserediások

Szombat este indultunk a segesvári vonatállomásra. Szerencsére a vonaton magyarokkal kerültünk össze, de ennek az volt a hátránya, hogy volt ott egy udvarhelyi néni, aki nem hagyta, hogy aludjunk és ráadásul szóhoz sem jutottunk, mert egyfolytában beszélt, csak a végén aludt el. Reggel 6 órára érkeztünk meg Nagyváradra, ahol Zoltán nővére várt ránk. Ő elvitt a lakására, ott már szóhoz is jutottunk. Adott reggelit, és nyugodtan tudtunk egyet aludni 12 óráig. 13 órakor kellett találkozunk a

többi cserediákkal a nagyváradi Református Kollégiumnál. Mi ketten azon tanakodtunk, hogy vajon milyen busszal megyünk tovább. Valami komoly buszra gondoltunk, de amikor meglátuk, hogy mivel megyünk, szóhoz sem tudtunk jutni. Bepakoltunk és nagy nehezen elindultunk. A busz viszonylag jól ment, míg meg nem állt a határnál. Ott csak nehezen indult tovább, és mi ketten szégyenünkben eltakartuk a fejünket, hogy senki ne lássa, ki utazik ezzel a busszal.

Miskolc előtt telefonáltunk, hogy finom kajával várjanak minket, mert nagyon éhesek voltunk. Már nagyon vártak minket. Nekünk szerencsénk volt, mert mi családoknál voltunk elszállásolva, nem úgy, mint a többi cserediák, akik a bentlakásba kerültek.

Az első este mindkettőnk számára ismerkedés volt a család többi tagjaival. Hétfőn szerencsére nem volt tanítás, de helyette volt városnézés, esőben. Nagyon tetszett a város és sokat sétáltunk az egyik templomból a másikba. De minden templom szép volt és érdekes. Ismét nagyon izgatottak voltunk, hogy milyen az iskola és milyenek az osztálytársaink. Szerencsére nagyon jó osztályba kerültünk és nem volt baj a beilleszkedéssel. Már az első napokban sok diákkal megismerkedtünk, akik kettőnk mindenhova magukkal vittek. Már az első héten lefárasztottak a tanárok és a diákok, a sok kérdéseikkel. Minden kérdésre megpróbáltunk őszintén válaszolni, de az iskolájukról füllentenünk kellett. Utána a mi iskolánkról beszélgettünk (amiből már készültünk Sándor Judit tanárnővel) és minden diák irigyelte az iskolánkat, hogy a szünetekben ki lehet menni a városba, mert náluk be vannak zárva du. 2-ig. Az első órákon a tanárok velünk foglalkoztak, és mindenfélét kérdeztek rólunk; ez így ment jó pár napig. Suli után az új barátainkkal el-elmentünk szórakozni, de 5-kor mindig otthon voltunk. Az estéket családi beszélgetésekkel, pingpongozással, tévézéssel, számítógépezéssel töltöttük el. A hétvégéket örökké együtt töltöttük, a városban sétáltunk és vásárolgattunk az áruházakban. A következő héten, az istentiszteleten az igazgatójuk kihivatott a színpadra

hogy mutatkozzunk be. Mi lazán vettük a bemutatkozást és mindenki élvezte. Az igazgató is feljött a színpadra és azt mondta, hogy "nem azért jöttetek, hogy tanuljatok és komolyak legyetek, hanem azért, hogy ismerkedjeteK, és önmagatokat mutassatok". Mi szívesen megfogadtuk a tanácsát. A tanáraink nagyon rendesek voltak főleg az osztályfőnökünk, aki magyar és német tanárnő volt. Nagyon nehéz volt órára járni, mert nagy volt a sulis és minden óra más osztályban volt. Egyszer el is tévedtünk. Amikor az erdélyi cserediákok gyűlése volt, Hegedűs Gyöngyi tanárnő (aki velünk foglalkozott) azt mondta, hogy az erdélyiek nem tudtak beilleszkedni, de Alpárnak és Zoltánnak igen is jól sikerült. Bevettek az iskola kosárlabda csapatába. Ők elvittek egy református iskolák közötti bajnokságra, Budapestre. Ott nagyon jól szerepeltünk, és Alpár lett a csapat legjobb játékosa. A második héten megismerkedtünk egy miskolci üzletemberrel, aki megmutatta este a várost, és elvitt minket enni. Focizni is vitt, ahol nagyon jók voltunk. Az iskola is sok kirándulást szervezett nekünk, amelyeken nagy lelkesedéssel vettünk részt (Budapesten, Székesfehérváron és még sok szép helyen).

Aztán haza jöttünk.

*Kovács Alpár
Hegyí Zoltán*

A Református Gimnáziumban megpályázható ösztöndíjak

Állami ösztöndíj
Szociális ösztöndíj
Érdemi ösztöndíj
Kanadai „keresztszülői” ösztöndíj

Év végi, alkalmi díjak:
– A legjobb végzős diáknak – BKG díj
– A legaktívabb diáknak
– Kollégiumi díj

„Mustármag” díj – a legnagyobb fejlődést elért tanuló

Ravasz László díjat az iskola egyházas jellege érdekében rendkívülit alkotó diák kapja

Farkas András
– A legsikeresebb informatikus diák számára

Tanári díj
– A legsikeresebb és legeredményesebb gólya

Sajátos ösztöndíjak
– Támogatók, magán személyek, egyházi szervek részéről
– Iskolánk ECDL (európai szintű számítógép-használói jogosítvány) vizsgaközpont: – itt a diákok kedvezményesen tehetik le az ECDL vizsgát
– Cserediák lehetőség
– Jutalom kirándulások
– Nyelvvizsgák támogatása

A 2004–2005-ös tanévben kiosztott díjak

Baczkamadarasi Kis Gergely díj:

Józsa Csilla (XII. A.)

Gidó Tünde (XII. B.)

Kollégium díj: XI. A. osztály

Ravasz László díj:

Mihály Alpár Szilárd (XI. A.)

Farkas András díj:

László Albert (XI. A.)

Belvárosi Református Egyházközség díja:

Papp Emőke (XII. B.)

Sógor Csaba szenátor különdíja:

Benedek Barna – diákpresbitérium elnöke

2004-ben az Illyés Közalapítványtól ingázási támogatást nyertek a következők:

Lőrincz Etelka – X. A.

Marosi Melánia – X. A.

Kovács László – X. B.

Feleki Ernő – XI. A.

Gidó Hajnal – XI. A.

Kovács Hajnalka – XI. A.

Somorai Hajnal – XI. A.

Elek Annamária – XI. B.

Gerczui Ilona – XI. B.

Hodgyai Ildikó – XI. B.

Illyés Zsuzsa – XI. B.

Bokor Anna – XII. B.

Fülöp Gábor – XII. B.

Gidó Tünde – XII. B.
Jakab Irén Teréz – XII. B.
Kovács Katalin – XII. B.
Kovács Viola – XII. B.
Lázár István – XII. B.

A 2004–2005-ös tanév elején a Ravasz László Jótékony-
sági Egyesület részéről tanévkezdő támogatásában ré-
szesült:

1. Parajdi Rita (X. A.)
2. Pálfi Timea (X. B.)
3. Simu Mónika (X. B.)
4. Csapó Izabella (X. B.)
5. Bertalan Enikő (XI. B.)
6. Rácz Floreán Ákos (XI. B.)
7. Elek Annamária (XI. B.)
8. Szőke Zsófia (XI. B.)
9. Hermann Réka (XI. B.)
10. Papp Emőke (XII. B.)
11. Pál Enikő (IX. A.)
12. Balázs-Gudor Katalin (IX. A.)
13. Feleki Izabella (IX. B.)
14. Kelemen Zsuzsanna (IX. B.)
15. Pál Zsuzsanna (IX. B.)
16. Hegyi Timea (IX. B.)
17. Pálfi Imola (IX. B.)

A Református Gimnázium tanulóinak státusa, jogai, kötelezettségei

1. A Gimnázium tanulója lehet az a 8. osztályt végzett gyerek, aki az érvényben levő felvételi követelményeknek megfelel, és elfogadja a református szellemiségű középfokú oktatási formát.

2. A tanulói státus feltételezi az intézmény minden oktatási-nevelési programjában való részvételt. Vonatkozik ez mind az iskolai, mind a tanórákon kívüli tevékenységekben való aktív részvételre.

A tanórán kívüli foglalkozások az ismeretek és a tananyag alaposabb elsajátítását, a diákok szabad idejének hasznos eltöltését és önművelését, vagy a tanulók lelki épülését szolgálják.

3. A tanórákon való részvétel nyilvántartása kettős: egyrészt a hivatali katalógusban, másrészt egy belső használatú nyilvántartó füzetben, amelyet az osztályfőnök és az igazgató heti rendszerességgel ellenőriz. A nyilvántartási füzet kitöltése a szolgálatos tanuló és az órátartó tanárok kötelessége.

4. Minden hétfői tanítási nap 7:30-kor osztályfőnöki órával kezdődik, 8:30-kor templomi áhítattal folytatódik, amelyen a tanulók és az osztályfőnökök jelenléte kötelező.

A hét többi napján az első tanítási óra rövid áhítattal kezdődik: a szolgálatos diák felolvassa a kijelölt igeszakaszt, majd együtt elmondják az Úr Imáját. Az igerend összeállítása az iskolalelkész feladata.

5. Az oktatás térítésmentes; a tanulók az iskola didaktikai eszköztárát az érvényes szabályozás szerint használhatják.

6. A tanulói státus a hatályban lévő törvények szerint a tanulók számára biztosítja az ingyenes orvosi ellátást.

7. Szorgalmazzuk és támogatjuk a Református Gimnázium Diáktanácsának létrehozását és működését. A Diáktanács munkáját a Nevelő Testület kinevezett tagjai segítik, akik a Diáktanács és a Nevelő Testület között közvetítő szerepet töltenek be.

8. A tanulók joga és valós lehetősége, hogy részt vegyenek az intézmény vagy a külső fenntartók által meghirdetett pályázatokon, különböző ösztöndíjak és pályadíjak elnyerése érdekében. A diákok tájékoztatása ezekről a következő formákban történhet: igazgatói hirdetés, osztályfőnökök által a hirdetőtáblára kifüggesztett hirdetések, szülőknak küldött levél, egyéb források.

9. A tanulók alapvető kötelessége a tanórákon való hiánytalan részvétel. A hiányzásokat a következők szerint ítéljük meg:

a. A hivatalos orvosi pecséttel ellátott betegség-igazolásokat a diákok az iskolába való visszatérést követő legközelebbi osztályfőnöki órán kötelesek leadni.

b. rendkívüli családi események okán – a szülővel való előzetes egyeztetés alapján – szülői igénylésre igazolható félévenként legfeljebb 4 nap hiányzás.

c. A fenti esetektől eltérő hiányzásokat az órátartó tanár igazolhatja, amennyiben jóváhagyta a tanuló hiányzását az óráról.

10. A tanulók kötelesek tanáraiknak, a gimnázium valamennyi dolgozójának és az intézmény vendégeinek illendően köszönni. Iskolánk jellegéből adódóan javasolt az „Áldás, békesség” vagy „Békesség Istentől” református köszönési formák használata. Ezenkívül megengedettek a napszaknak megfelelő köszönési formák: „Jó reggelt kívánok”, „Jó napot kívánok”, „Jó estét kívánok”, valamint tanárnöknek a „Kezét csókolom” köszöntések. Az igazgató és a tanárok megszólítása: igazgató úr, tanár úr, tanárnő.

A terembe belépő tanárt, igazgatót, látogatót a tanulók néma felállással köszöntik. A tanóra végén az osztály felállással köszön el a tanártól.

11. A 9./a. 9./b. 9./c. szakaszokba be nem sorolható hiányzások igazolatlanok és a következő büntetésekkel járnak.

a.) 1–3 óráig szóbeli figyelmeztetés

b.) 4–7 óráig 9-es magaviselet

c.) 8–11 óráig 8-as magaviselet

d.) 12–15 óráig 7-es magaviselet, ami írásbeli figyelmeztetéssel társul

e.) 15-től 6-os magaviselet és a tanuló valamint a szülő tan-testület elé idézése

f.) 20 igazolatlan óra az intézményből való eltávolítással jár (az adatok egy félévre vonatkoznak, de összegeződnek).

12. Kirívó magaviselet, valamint a tanuláshoz való nem megfelelő viszonyulás esetén az iskola vezetőségének jogában áll a szülői és nevelői közösséggel konzultálva a vétkes tanulót az iskolából eltávolítani.

13. Büntetendő kihágásnak minősül a cigarettázás, a szeszesital fogyasztása mind az iskola területén, mind azon kívül. Azonnali kicsapást eredményez ha:

- valamely tanuló kábítószer fogyaszt vagy terjeszt
- a református hitelvetek megbotránkoztató módon megsérti
- a keresztyén életmódot teljességgel tagadó valamely szekta tagja vagy tanainak terjesztője.

Tilos az iskola területén bármilyen nemű kereskedelmi tevékenységet folytatni, különféle termékeket árusítani!

Tilos az iskola területén kártyázni és más szerencsejátékokat játszani!

Tanítási órákon a mobiltelefonok használata tilos! Az első kihágás esetén a telefont elveszik a tanulótól, és csak szülői kérésre adják vissza. Második kihágás esetén a telefont a félév végéig visszatartják.

A diákok szélsőségektől mentes, ápolts külsővel jelenjenek meg az iskolában.

Felvételi tájékoztató

Szentírásismeret

Ószövetség

1. A teremtés története (1Móz 1,1–2,4)
2. Bűnbeesés (1Móz 3)
3. Kain és Ábel (1Móz 4,1–16)
4. Az özönvíz története (1Móz 6; 7, 11–24; 8.
5. Mózes születése, elhívása (2Móz 2–3)
6. Az aranyborjú (2Móz 32)
7. Sámuel születése, elhívása (1Sám 1–3)
8. Saul (1Sám 9–10)
9. Dávid és Góliát (1Sám 17)
10. Illés (1Kir 18–19)

Újszövetség

1. Jézus születése (Lk 2,1–20)
2. Jézus megkísértése (Mt 4,1–11)
3. Bevonulás Jeruzsálembe, templomtisztítás (Mt 21,1–17)
4. Jézus elfogatása, ítélet, halál (Mt 26–27)
5. Jézus feltámadása (Lk 24,1–12)
6. Szentlélek kitöltetése és Péter beszéde (ApCsel 2,1–41)
7. A magvető példázata (Mt 13,1–23)
8. Az irgalmas samaritánus (Lk 19,25–37)
9. A kánai mennyegző (Jn 2,1–11)
10. A bethesda-i beteg meggyógyítása (Jn 5,1–18)

Egyházi ének

1. Uram a töredelmes... (77)
2. Az Istennek szent angyala (94)
3. A pünkösdnek jeles napján (131)
4. Jövel, Szentlélek Úristen (132)
5. Uram bocsásd már el (143)
6. Mindenható leborulva (36)
7. Szívemet hozzád emelem (222)
8. Mint a szép híves patakra (230)
9. Tebenned bízunk (244)
10. Az Úr csodásan működik (260)

Mi Atyánk

Apostoli Hitvallás (Hiszek egy...)

Az érettségi anyaga bibliaismeretből

Ószövetség:

1) Óstörténetek:

- A Teremtés két története 1Móz 1,1–2,4a és 1Móz 2,4b–2,24
- Bűneset (Ádám és Éva, Káin és Ábel; 1Móz 3–4 fejj.)
- Noé (1Móz 6–9 fejj.)
- Bábel tornya (1Móz 11,1–9)

2) Az ősatyák (1Móz 15,50):

- Ábrahám (1Móz 15–19 fejj.)
- Izsák (1Móz 21–22 és 24 fejj.)
- Jákób (1Móz 25,20–34; 27–33 fejj.)
- József története (1Móz 37; 39–46,7; 47–48; 50 fejj.)

3) Isten szabadító tette (Szabadulás Egyiptomból):

- Fogság (2Móz 1.)
- Mózes (2Móz 2–11 fejj.)
- Szabadulás; Páska és kivonulás (2Móz 12–13 fejj.)
- Bolyongás a sivatagban, megmenekülés (2Móz 13–14 fejj.)

4) Az új élet viszontagságai:

- A sivatagban (2Móz 15,22–27; 16–17 fejj.)
- Törvény (2Móz 19–20,1–17 fejj.)
- Aranyborjú (2Móz 32–34 fejj.)

5) Az ígélet földjének elfoglalása (Józs 1–6; 24. fejj.)

6) Az új országban:

- Bírák általános ismertetése
- Debóra és Bárak (Bir 4.)
- Gedeon (Bir 6–7 fejj.)
- Sámson Bir (13–16 fejj.)

7) Ki legyen a király?

- Sámuel (1Sám 1–6 fejj.)
- Saul (1Sám 8–10; 13; 15; 28. fejj.)
- Dávid elhívása (1Sám 16.); Góliát (17); Jonathán (18); 20.

- fej.); Menekülés (21–22; 24. fej.) Saul és Jonathán halála (31.); Dávid bűne (2Sám 11–12 fej.); Absalom (2Sám 15–18 fej.)
 – Salamon (1Kir 1–4 fej.); A templom (1Kir 5–8 fej.)
- 8) Illés (1Kir 17–19 fej.); Nábót szőlője (1Kir 21. fej.); Elragadtatás – Elizeus (2Kir 2. fej.); Elizeus csodái (2Kir 3–8 fej.)
- 9) Próféták:
 – Ézsaiás elhívása (6); Immánuel (7,11–16); Messiás országa (9. és 11. fej.)
 – Jeremiás elhívása (1); Dávid igazi utódja (23,1–8)
 – Ezékiel (1–3 fej.)
 – Dániel és társai (1); égő kemence (3); Belszár lakomája (5–6 fej.)
- 10) Jób szenvedése: (1–2; 19,25–27; 42. fej.)

Újszövetség:

- 1) Általános ismeretek a Bibliáról, a Kánon kialakulása, jellemzők
- 2) Jézus születése és gyermekkora:
 – Luk 1–2 fej.
 – Mt 1,17–23; 2.
- 3) Jézus előkészülete:
 – Keresztelő János (Mt 3.)
 – Jézus megkeresztelkedése (Mt 3,13–17)
 – Megkísértés (Mt 4,1–11)
- 4) Jézus elkezdte tevékenységét:
 – Elkezd prédikálni (Mk 1,14–15)
 – Elhívja első tanítványait (Mk 1,16–20; Lk 5,1–11; Jn 1,35–42)
- 5) Találkozások Jézussal:
 – Nikodémus (Jn 3.)
 – Samáriai asszony (Jn 4.)
- 6) A tanító Messiás: Hegyi Beszéd (Mt 5–7. fej.)
- 7) Csodatevő Messiás:
 – Jézus a tengeren jár (Mk 6,45–52)
 – Jairus lánya (Mk 5,21–43)

- A kenyér és hal csodája (Mk 6,30–44)
- A kánai mennyegző (Jn 2,1–11)
- A kapernaumi százados (Jn 4,43–54)

8) Példázatok

Isten Országa példázatai:

– Magvető, Búza és konkoly, Mustármag, Halászháló, Kincs (Mt 13)

– A magától növekedő vetés (Mk 4, 26–29)

Példázatok a megtérésről (Lk 15. – A tékozló fiú, pénz és juh)

Tanítás az imádságról (Lk 11,1–13), és a kérésben való kitar-
tásról (Lk18,1–14)

Örök élet:

– A samaritánus (Lk 10,29–37)

– Mária s Márta (Lk 10,38–42)

– A gazdag ifjú (Mk 10,17–31)

– A keskeny és széles út (Lk 13,22–30)

– A gazdag és a szegény Lázár (Lk 16,19–31)

9) Kicsoda Jézus?

– Az emberek jelt akarnak látni

– Dél királynője (Mt 12,38–42)

– Címek: Ember Fia, Isten Fia, Dávid Fia, Krisztus

10) Jézus Jeruzsálemben:

– Bevonulás (Mt 21,1–11)

– Templomtisztítás (Mt 21,12–17)

– Jézus és ellenfelei (Mt 22–23 fej.)

11) Jézus szenvedése:

– Nagycsütörtök és nagypéntek (Mt 26–27 fej.)

12) Feltámadás:

– Húsvét hajnala, asszonyok, örök (Mt 28,1–15)

– Az emmausi tanítványok (Lk 24,13–35)

– Jn 20–21 fej.

13) A keresztyén egyház születése:

– Áldozócsütörtök – mennybemenetel (ApCsel 1.)

– Pünkösöd, Péter igehirdetése, és az első gyülekezet megal-
kulása (ApCsel 2.)

Arcképcsarnok

Tókécs Zsolt – igazgató

Popa Ioan-Eneida – aligazgató

Bekő István – iskolalelkész

Antal Sándor – magyar

Borbáth Szócs Nóra – angol

Fülöp Gábor – lelkipásztor

Gáspárik Magdolna – német

Geréb Péter – matematika

Kacsó Péter – földrajz

Kovács Emőke – biológia

Laczkó Imola – kémia

László Zoltán – zene

Lőrincz Edit – informatika

Lőrincz Elek-Előd – informatika

Lőrincz Mária – román

Pál Júlia – angol

Sándor Judit – magyar

Szabó Sarolta – német

Szalay Zsuzsánna – pszichológia

Tuzson Zoltán – matematika

Vass Imre – testnevelés

Elérhetőség

A Székelyudvarhelyi Református Gimnáziummal kapcsolatos további információkat az iskola titkárságán kaphatnak:

- Személyesen: Székelyudvarhely, Márton Áron tér 2.
- Telefon: 0266-219766
- E-mail: refkol@nexta.ro
- On-line: refkol.nexta.ro

110 férőhelyes bentlakásunkban csoportok elszállásolását vállaljuk. Étkezést a kollégium étkezdéjében biztosítunk. Előzetes egyeztetés végett rendelkezésükre állunk a Református Gimnázium titkárságán (lásd fenn).

Tartalom

Iskolánk rövid története	5
Tíz éve nyitotta meg újra kapuját a Székelyudvarhelyi Református Kollégium	7
Program	7
Pár adat az újraindulás 10 évéből:	8
Az esemény krónikája	8
A romániai református középiskolák közös tanévnnyitója	10
Igazgatói tanévnnyitó beszéd	12
Anyanyelv, Család, Iskola	15
Református iskolák napja	20
Testvériség	23
Népszavazás előtti levelünk	23
Miskolci refis vendégdiákunk levele	
2004. december 7-én érkezett	25
Törökbálinti testvérkapcsolatunk levele	26
Népszavazás utáni levelünk	27
Hálaadó istentisztelet és jótékonyági est	29
Hálaadó istentisztelet és jótékonyági est a Székelyudvarhelyi Református Kollégiumért	29
Az esemény műsorrendje:	30
Kedves Ballagó Diákjaink!	32
Osztálybeszámolók	34
IX. A. osztály	34
IX. B. osztály	38
X. A. osztály	40
X. B. osztály	42
XI. A. osztály	44
XI. B. osztály	47
XII. A. osztály	51
XII. B. osztály	
2004–2005-es tanév nyilvántartó	56
Tanárok	56

Alkalmazottak	57
Diákok	57
2005-ös felvételin bejutottak névsora	64
V. osztályba beiratkozottak névsora	66
Matematikában is vannak már jó eredményeink	68
A Diáktanács beszámolója 2004–2005	71
Cserediák program	73
Egy félév Budapesten	73
Látogatásunk Erdélyben	74
A miskolci cserediákok	76
A Református Gimnáziumban megpályázható ösztöndíjak	79
A 2004–2005-ös tanévben kiosztott díjak	80
Az Illyés Közalapítvány ingázási támogatását elnyert diákok névsora	80
A Ravasz László Jótékonyági Egyesület tanévkezdő támogatásában részesült diákok névsora	81
A Református Gimnázium tanulóinak státusa, jogai, kötelezettségei	82
Felvételi tájékoztató	85
Az érettségi anyaga bibliaismeretből	87
Arcképcsarnok	90
Elérhetőség	93

Műszaki szerkesztő
Lőrincz Előd

Külön köszönet
Lőrincz Máriának és
Bekő Melindának
a kézirat átolvasásáért

A borítórajzot készítette
Pécsi Dániel

A tanárok fényképe
Dávid Fotó archívumából származik